

Αντιφωνητής

...διαβάζοντας τόν καρπό
του βιβλίου που ονομάζεται
ψέμα -Ιστορία...

Τ. ΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΠΑΝΘΡΑΚΙΚΟ ΕΝΤΥΠΟ ΓΝΩΜΗΣ

31 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2007

ΕΤΟΣ 9ο / ΑΡ. Φ. 213 / ΤΙΜΗ 1 €

Μειονοτικοί Συνήγοροι των φονιάδων του Ντίνκ!

Νομίζετε ότι τόν Αρμένιο δημοσιογράφο Χράντ Ντίνκ τόν σκότωσαν κάποιοι Τούρκοι φασίστες; Χά! Είστε πολύ μακριά νυχτωμένοι. Σύμφωνα με τόν μειονοτικό Τύπο της ελληνικής Θράκης («Μιλέτ» 25/1, «Τζουμχουριέτ» 25/1) πρόκειται για καραμπινάτη προβοκάτσια σε βάρος της Τουρκίας! Η πρώτη παραθέτει τις απόψεις του πρώην αρχηγού της ΜΙΤ, Μαχίρ Καϊνάκ, πώς «η επιχείρηση είχε όπωσδήποτε ξένη προέλευση» και στην δεύτερη «αναλύει» τήν υπόθεση ό Μπαρίς Χασάν κάτω από τόν τίτλο «Κάντε νά σωπάσουν αυτοί ό δυτικοί!» (Μέ ποιόν τρόπο άραγε;)

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5

Ο Άββας Πιέρ έφυγε, Οί ύβριστές του θριαμβεύουν...

Στίς 23 Ιανουαρίου πέθανε στή Γαλλία, πλήρης ήμερών, ή μεγάλη μορφή του γαλλικού καθολικισμού, ό άββας Πιέρ. Για πάνω από μισόν αιώνα ήταν ό

άγιος των αστέγων και των φτωχών, έχοντας δημιουργήσει διεθνή οργανισμό («Έμμαούς») σε 40 χώρες για τήν έξυπνότησή τους, πέρα από τά ρωμαιοκαθολικά καλούπια. Ζητώντας για τούς κληρικούς τό δικαίωμα στον γάμο, τήν εισαγωγή των γυναικών στίς τάξεις των κληρικών κ.ά., σκανδάλισε τό Βατικανό αλλά κέρδισε τήν εκτίμηση και τήν αγάπη όλης της Γαλλίας. Μετείχε στήν Αντίσταση κατά των ναζί, συνελήφθη από τήν Γκεστάπο και γλύτωσε διαφεύγοντας στήν Αλγερία. Η μικρή θητεία του στή Βουλή μεταπολεμικά έληξε μέ τήν δημόσια καταγγελία του πώς ό πολιτικός του χώρος υποστήριζε τούς αποικιοκρατικούς

πολέμους και τίς γαλλικές βιαιότητες στήν Ινδοκίνα. Στή δεκαετία του '80 έδωσε τό παρόν μέ τούς άκτιβιστές που έναντιώνονταν στίς άστυνομικές επιχειρήσεις κατά των καταληψιών. Στήν κηδεία του θρήνησε όλη ή Γαλλία, από τόν Σιράκ μέχρι τόν τελευταίο φτωχοδιάβολο. Όλη; Όχι άκριβώς.

Τό 1996 ό άββας είχε κάνει τό όλέθριο σφάλμα νά υπερασπιστεί δημόσια τόν φίλο και συμμαθητή του Ροζέ Γκαρωντύ, όταν εκείνος δέχθηκε τήν όλομέτωπη επίθεση των σιωνιστών. Αίτία ή συγγραφή των «Θεμελιωδών Μύθων της ισραηλινής πολιτικής», όπου ό Γκαρωντύ διέλυσε τήν παραμυθολογία των «φύσων» και κατέδειξε τήν πολιτική χρήση τους από τό μεσανατολικό κράτος - έγκληματία. Ό άββας Πιέρ έπαίνεσε και τόν συγγραφέα και τό βιβλίο, μέ άποτέλεσμα νά γίνει στά γεράματα στόχος μιας άπίστευτης επίθεσης από τό ύπηρετικό προσωπικό των άφεντικών στο χώρο των ΜΜΕ και της «διανόησης». Τρεις μήνες μετά υποχρεώθηκε νά βάλει νερό στο κρασί του και έφυγε από τό μάτι του κυκλώνα αλλά έκτοτε χρεώθηκε κι αυτός τήν μομφή του «άντισημιτισμού» που άναλογεί σε κάθε τίμια φωνή άπανταχού της γης.

Κι ενώ ό άγαθός γέροντας έφυγε, τά μαντρόσκυλα του έξουσιασμού που λύσσαξαν νά τόν σπιλώσουν εξαπέλυσαν μετωπική επίθεση μέ τό «Όλοκαύτωμα»:

- Η Γερμανία, που προσδύει στήν ΕΕ, προωθεί τήν ποινικοποίηση της άρνησης του Όλοκαυτώματος σε όλη τήν Ευρώπη.

- Οί ΗΠΑ δηλώνουν πώς ευελπιστούν ότι ή Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ στίς 29-1-07 θα

Επειδή ακόμα και οι άγώνες για σοσιαλισμό και δημόσια παιδεία χρειάζονται που και που διαλείμματα άνάπαυλας και ένδοσκόπησης, ή ΠΑΣΠ οργανώνει τέτοιες βραδνές (και) στήν Όρεστιάδα. Νά, παραπάνω βλέπετε τήν άφισα μιας πρόσφατης μέ σπέσιαλ καλεσμένους τόν Γιάννη Σπαλιάρη, που πρωταγωνιστεί στον 'Ερωτα' του ΑΝΤ1, και τήν Όρθούλα Παπαδάκου των ρηάλιτν και των τηλεπαιχνιδιών. Προσέξτε τό σημάκι πάνω της ΠΑΣΠ, μέ τή γροθιά και τίς άλυσίδες, πόσο άρμονικά δένει μέ τά άλλα στοιχεία της σύνθεσης...

Θρακικοί Σύλλογοι προς Γιαννάκου:

Έπανάρθωση της άνιστόρητης ύβρεως

Πρό ήμερών ή προσπάθειά μας νά συντονιστούν οι θρακικές ένστάσεις κατά του έλεεινού σχολικού έγχειριδίου Ιστορίας της ΣΤ' Δημοτικού, απέδωσε τήν παρακάτω έπιστολή προέδρων μαζικών φορέων της περιοχής μας προς τήν πολιτική ήγεσία του ΥΠΕΠΘ:

ΠΡΟΣ

Τήν Υπουργό Έθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Μ. Γιαννάκου

Κυρία Υπουργέ,

Άπευθυνόμαστε σε σας με άφορμή τήν έκδοση του άμφιλεγόμενου βιβλίου Ιστορίας της Στ' Δημοτικού που γράφτηκε με ευθύνη της κ. Ρεπούση και ήδη διδάσκεται στα σχολεία της πατρίδας μας. Παράλληλα με τόν δημόσιο διάλογο που προκάλεσε, θέλουμε νά σας έπιστημόνουμε μια ιδιαίτερη πτυχή της όλης υπόθεσης.

Δέν θα έπανάρθουμε στα γνωστά, άκρως προσβλητικά - όχι μόνο για τήν Ελλάδα μά και για τήν άλήθεια - που γράφονται ή άποσιωπώνται στο συγκεκριμένο βιβλίο. Αυτά έχουν πιά άναλυθεί με άπόλυτη επάρκεια και είμαστε βέβαιοι ότι έχουν πείσει και σας για τήν προφανή άκαταλληλότητα του έν λόγω έγχειριδίου. Πέραν όμως των γενικών μομφών που μπορεί κανείς νά προσάψει στο έν λόγω βιβλίο, οι υπογράφοντες, εκπρόσωποι θεσμών και

συλλογικών φορέων της Θράκης, θέλουμε νά έπιστημόνουμε τόν προκλητικό τρόπο με τόν όποιον οι συγγραφείς άγνόησαν τήν σχετική Υπουργική Άπόφαση 303/13-03-2003 που θέσπισε τό Αναλυτικό Πρόγραμμα Σπουδών, τόν δια νόμου (1566/85) άπαράβατο κανόνα, δηλαδή, που όφειλαν νά ακολουθήσουν.

Και άναφερόμαστε ειδικά στήν πρόβλεψη του διδακτικού στόχου «νά εκτιμήσουν (οί μαθητές) τή συμβολή του έλληνισμού των περιοχών της Θράκης και της Μικράς Ασίας στήν άνάπτυξη του έλληνικού κράτους» μέσω της θεματικής ένότητας «Η Θράκη, ή Μικρά Ασία και ό Πόντος, κέντρα του Έλληνισμού». Στο βιβλίο όμως δέν υπάρχει πουθενά ή παραμικρή φράση για τή Θράκη. ύπάρχει μόνο μια φωτογραφία Ανατολικοθρακιωτών προσφύγων, ενώ σε μια έπεξήγηση για τή Συνθήκη του Νεϊγι (!) άναφέρεται ή παραχώρηση της Δυτικής Θράκης από τή Βουλγαρία στήν Ελλάδα!

Συνέχεια στή σελίδα 4

Ο Αντώνης Φωστιέρης στην Κομοτηνή και στον «Α»

Ο «Αντιφωνητής» και ο Σύνδεσμος Φιλολόγων παρουσίασαν (21/1) στην Κομοτηνή τον ποιητή Αντώνη Φωστιέρη, σε μια ζεστή εκδήλωση με αξιοπρεπή παρουσία του κοινού, ιδίως αναλογιστεί κανείς το γενικότερα περιορισμένο ενδιαφέρον απέναντι στις σύγχρονες ποιητικές συλλογές και τη στροφή των αναγνωστών κυρίως προς την πεζογραφία. Ιδιαίτερη εντύπωση προέξενσε η προσήλωση του κοινού στον παρουσιαζόμενο ποιητή, γεγονός στο οποίο συνέβαλε πρωτίστως ο ίδιος με την υποβλητική απαγγελία των ποιημάτων του.

Τον συντονισμό της εκδήλωσης είχε ο Ν. Δαπέρογλας, ενώ στο ακροατήριο σύστησε τον ποιητή η Πρόεδρος του Συνδέσμου Φιλολόγων κ. Δώρα Κάσσα, η οποία και παρουσίασε τα βιογραφικά του στοιχεία. Η σχολική σύμβουλος φιλόλογων κ. Σοφία Σταμούλη ανέλυσε το ποίημα «Discotheque», το οποίο περιλαμβάνεται στο σχολικό έγχειρίδιο του μαθητήματος της Λογοτεχνίας. Τέλος ο Γιάννης Στρούμπας επιχείρησε μια θαυμάσια ερμηνευτική προσέγγιση της τελευταίας ποιητικής συλλογής του Αντώνη Φωστιέρη με τίτλο «Πολύτιμη Λήθη» όπου ο ποιητής πραγματεύεται με σκέψη βαθιά φιλοσοφική το μείζον για τον άνθρωπο θέμα της ζωής και του θανάτου. Προσεγγίζοντας μέσα από μια παγερή ειρωνεία τον θάνατο, που οδηγεί τα πάντα στη λήθη, και καθιστώντας τον οικείο ανατρέπει τήν αγωνία του ανθρώπου απέναντί του.

Τήν συνέντευξη του Α. Φωστιέρη στον «Αντιφωνητή» μπορείτε νά διαβάσετε στή σελίδα 6

υπερψηφίσει τό ψήφισμα που καταδικάζει «κάθε άρνηση του Όλοκαυτώματος».

- "Σας προτρέπουμε νά υποστηρίξετε ως χώρα τό Ψήφισμα για τήν άρνηση του Όλοκαυτώματος που πρόκειται νά ψηφιστεί στήν Γενική Συνέλευση" γράφαν στίς 23-1-07 στους πρέσβεις όλων των χωρών στον ΟΗΕ οι Glen Lewy και Abraham Foxman της Anti-Defamation League (ADL).

- Στίς 26-1-07, πάλι ή ADL, άπευθύνθηκε στήν δήμαρχο Susana Leon Gordillo της ισπανικής πόλης Ciempozuelos για τή «ντροπιαστική» της ενέργεια νά μνημονεύσει τήν Παλαιστινιακή Γενοκτονία άνήμερα της μνήμης του Όλοκαυτώματος. Η ADL μιλά για «προσβολή της μνήμης των θυμάτων του Όλοκαυτώματος», τάση για «άπονομιμοποίηση του κράτους του Ισραήλ», «ένθάρρυνση μίσους» και «σκόπιμη προσβολή όσων επιδιώκουν έπίσημη μνεία των θυμάτων της ναζιστικής έκστρατείας έξόντωσης». Τέλος, καλεί τήν δήμαρχο «νά ζητήσει συγγνώμη για αυτήν τήν άπαράδεκτη άπόφαση και νά εκπληρώσει μαζί με τόν Ισπανικό λαό τό χρέος σεβασμού της Ημέρας Μνήμης του Όλοκαυτώματος στο μέλλον».

Δέν θα επιχειρηματολογήσουμε για τήν προφανή (για μας) χρήση του λεγόμενου Όλοκαυτώματος, τά έχει γράψει κι ό Νόρμαν Φινκελστάιν με γονείς επιζώντες του Άουσβιτς. Ούτε θα σχολιάσουμε τά άνωτέρω ένδεικτικά πρόσφατα γεγονότα. Έπιστημόνουμε μόνο τήν άπόφαση της ελληνικής κυβέρνησης για εισαγωγή της διδασκαλίας του Όλοκαυτώματος στα δημόσια σχολεία ώς δήθεν «άντιρατσιστική εκπαίδευση». Ο Μεσαίωνας είναι εδώ!

Σχετικά με τό Οικουμενικό Πατριαρχείο

Αγαπητέ «Αντιφωνητή»,

Διάβασα με ιδιαίτερη προσοχή στο φύλλο 210 της 20ης Δεκεμβρίου 2006, το οποίο μόλις χθές (9-1-2007) έλαβα, το άρθρο "VOTA COMMUNIA URBI ET ORBI ή «συνεχιζόμενη επέλαση του οικουμενισμού»" του κ. Ν. Δαπέργολα. Παρότι το πλείστο μέρος του σκεπτικού και της επιχειρηματολογίας περί συγκρητισμού και πανθρησκείας με βρίσκει απολύτως σύμφωνο, σε καμία περίπτωση δεν μπορώ να υιοθετήσω την τελευταία παράγραφο του άρθρου, όπου η σημερινή πραγματικότητα του Οικουμενικού Θρόνου σκιαγραφείται με την έκφραση «θλιβερή πνευματική κατάντια» και η πορεία του ως «θλιβερός κατήφορος». Ο Οικουμενικός Θρόνος δεν έχει την ανάγκη συνηγόρων και υπερασπιστών, πολλώ δε μάλλον δεν χρειάζεται την δική μου γραφίδα. Χρειάζεται όμως υπεράσπιση «η των πραγμάτων αλήθεια». Δυστυχώς στο άρθρο του κ. Δαπέργολα παρουσιάζεται μόνο η αρνητική όψη των διαχριστιανικών και διαθρησκειακών διαλόγων. Δεν υπάρχει ούτε υποψία για τυχόν κέρδη από τον διάλογο, κέρδη πέραν του διπλωματικού και πολιτικού πεδίου.

Η επιστροφή ιερών λειψάνων, η απόδοση παλαιοχριστιανικών ναών, η αναζωογόνηση του μοναχισμού στην Κάτω Ιταλία, η αναθέρμανση του ενδιαφέροντος για τις πατερικές σπουδές κυρίως στην δυτική ευρώπη, το πλήθος των δυτικοευρωπαίων χριστιανών που θέλγονται από την ορθόδοξη λατρεία, είναι μερικά από τα κέρδη του διαλόγου, κέρδη τα οποία έρχονται ου μετά παρατηρήσεως και οφείλονται τόσο στον μεστό θεολογικό λόγο και την ευγενική παρουσία της ΑΘΠ του Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου όσο και στην εν γένει αρχοντιά που χαρακτηρίζει το Φανάρι, αρχοντιά που φαίνεται στην λατρεία, στους τρόπους, στη φιλοξενία και μαρτυρά το ήθος μιάς άλλης βιοτής τόσο στην Πόλη όσο και στην Οικουμένη.

Το άρθρο του κ. Δαπέργολα παραγνωρίζει όλα τα παραπάνω. Παραγνωρίζει επίσης και το γεγονός ότι ο Θεός δεν είναι απών από τον ιστορικό χρόνο, αλλά είναι ο «καιρός και χρόνος εν τη ίδια εξουσία θέμενος». Δρά ο Θεός μέσα στην ιστορία και η εκκλησία πορεύεται προς τα έσχατα άλλοτε εις πείσμα και άλλοτε μέσω των πολιτικών και διπλωματικών ισορροπιών. Εντυχώς που κέντρο της Ορθοδοξίας είναι το ασθενικό Φανάρι και όχι η κραταιά Μόσχα, εντυχώς που το κέντρο της Ορθοδοξίας βρίσκεται έξω από το ελλαδικό κράτος και δεν βγάζει ηθικιστικά και ελληνοχριστιανικά κηρύγματα αλλά εκφέρει μεστό θεολογικό λόγο, εντυχώς που το κέντρο της Ορθοδοξίας εδρεύει στην κοσμοπολίτικη Πόλη και δεν πάσχει από πολιτιστική μειονεξία έναντι της Δύσεως, εντυχώς –τέλος- που έχει την ειλικρίνεια να λέει «Ναι» στον διάλογο και στην έξοδο από τον εαυτό μας και δεν πράττει όπως άλλες εκκλησίες, οι εκπρόσωποι των οποίων χρησιμοποιούν συντηρητική γλώσσα απευθυνόμενοι στους εντός, ενώ χορεύουν οικουμενιστικούς χορούς στις οικουμενικές συναντήσεις κι εκλιπαρούν –κυριολεκτικά- για μια πρόσκληση από τον Πάπα.

Θα μπορούσα να γράψω έτι περισσότερα αλλά σέβομαι τον χώρο της εφημερίδας σας. Θλίβομαι για την ακροτελεύτια πρόταση του κ. Δαπέργολα το οποίο χωρίς να γνωρίζω, εκτιμώ. Τελιώνω με έκκληση για στήριξη του Οικουμενικού Πατριαρχείου το οποίο αντιμετωπίζει σήμερα σωρεία προβλημάτων, όχι από το Βατικανό και τον Πάπα, αλλά από τον νεοπαγή συνεταιρισμό Μόσχας και άλλων ...

Με τιμή, Αρχ/της Σωφρόνιος Γκουτζίνης
Ιεροκήρυκας Ι.Μ. Ξάνθης & Περιθεωρίου

Η απάντηση του Ν.Δ.

Λυπούμαι, αλλά είναι προφανές ότι με τον πατέρα Σωφρόνιο διαφωνούμε σχεδόν στα πάντα. Κατ' αρχάς, όσον αφορά την επίσκεψη του Πάπα στην Πόλη - και επειδή επισημαίνει ότι παραγνωρίζω κάποια πράγματα - εκφράζω και εγώ τη θλίψη μου γι' αυτά που δείχνει να παραγνωρίζει εκείνος (ή πάντως να μην ενοχλείται) σε σχέση με τα όσα εκεί ερρίφθησαν τοίς κυσί και με τα οποία βεβαίως μόνο ακροθιγώς ασχολήθηκα στο κείμενό μου (για περισσότερες λεπτομέρειες τον παραπέμπω απλώς στην ανακοίνωση της Ι.Κ. του Αγ. Ορους, η οποία με καλύπτει απόλυτα). Πέραν βεβαίως τούτου, αδυνατώ να αντιληφθώ και πώς είναι δυνατό να συμφωνεί με τις απόψεις μου περί οικουμενισμού και συγχρόνως να εξυμνεί τοιουτοτρόπως κάποιον που αναλύεται σε συμπροσευχές με λατίνους ή και με μουσουλμάνους (ως έπραξε λ.χ. κατά το παλαιότερο ταξίδι του στη Μέση Ανατολή), αλλά και σε επανειλημμένες συγκρητιστικές δηλώσεις (όπως π.χ. ότι όλες οι θρησκείες κρύβουν μέσα τους την αλήθεια και ότι από όλες μπορούεις να φτάσεις στον Θεό). Θεωρώ την εν λόγω δήλωση του π. Σωφρόνιου άκρως αντιφατική. Όσο για το επιμέρους εγκώμιο της αρχοντίας και της φιλοξενίας του Πατριάρχη το αντιπαρέρχομαι ασχολίαστο. Εκτός κι αν δηλαδή θέλετε να συζητήσουμε και το αν όλοι οι θεοφόροι μας άγιοι των τελευταίων 10 αιώνων που ουδεμία σχέση ήθελαν να έχουν με τον Πάπα, ήταν ακοινωνητοί και αγριάνθρωποι.

Δεν αντιλαμβάνομαι ωστόσο και προς τι η ιδιαίτερη εξύμνηση του Πατριάρχη σε σύγκριση με την υποκρισία του ημετέρου Αρχιεπισκόπου (που πάντως δεν κατονομάζεται, παρότι σαφώς υπονοείται - προς τι άραγε ο φόβος;). Και τούτο, επειδή δεν θυμάμαι να διαφώνησα ως προς το δεύτερο σκέλος, ούτε να έλαβα θέση υπέρ του Αθηνών (ισα-ισα που τους επέκρινα αμφοτέρως ως οικουμενιστές). Ελπίζω λοιπόν να μην υπάρχει εδώ παρανόηση των ελατηρίων μου, δια του γνωστού θλιβερού φαινομένου όποιος κριτικάρει τον ένα, να καταχωρείται αυτομάτως στη λίστα των οπαδών του άλλου. Εγώ δηλώνω σαφώς ότι αυτή η παρακμιακή ιστορία με τα οπαδικία και τις ενδοεκκλησιαστικές προσωπολατρείες με αφήνει παγερά αδιάφορο, γιατί γνωρίζω καλά ότι ούτε ο Χριστός μεμερίσται, ούτε η Εκκλησία είναι ποδοσφαιρικό γήπεδο ή χώρος ευδοκίμησης καλλιτεχνικών σταρ σύστημα. Δεν είμαι λοιπόν ούτε του Παύλου, ούτε του Απολλώ (για να θυμηθώ και την Α' προς Κορινθίους), πολύ δε περισσότερο δεν είμαι και με αμφίφανως αιρετικούς ιεράρχες, που επίσης αμφίφανως μάλιστα δεν συγκρούονται μεταξύ τους για πνευματικά ζητήματα, αλλά για τα κουκιά τους. Ο προσανατολισμός μου τυγχάνει προς τα όσα έγραψαν οι μεγάλοι εκκλησιαστικοί μας πατέρες, ορθοδομώντας τον λόγον της αληθείας. Ως εκ τούτου εκτιμώ και τους σύγχρονους κληρικούς που ακολουθούν εκείνους, ενώ τους υπόλοιπους πολύ απλά τους αγνοώ. Σέβομαι βεβαίως το σχήμα τους (προφανώς πολύ περισσότερο απ' όσο οι ίδιοι), από και και πέρα όμως ως πνευματικούς οδηγούς και ως ανθρώπους ουκ οίδα αυτούς.

Διαφωνούμε όμως με τον π. Σωφρόνιο και όσον αφορά τα υποτιθέμενα κέρδη του επίσης υποτιθέμενου διαχριστιανικού διαλόγου (και τον αποκαλώ έτσι, γιατί πρόκειται μεν όντως περί γνήσιας απόπειρας προσεγγίσεως, όχι όμως επί της αρχέγονης αποστολικής αλήθειας, αλλά απλούστατα επί ενός νεόδημου διαθρησκειακού τουρλού). Εν πρώτοις, αν υπάρχει έλεη κάποιον δυτικοευρωπαίων για την ορθόδοξη λατρεία, αυτό οφείλεται στη γνωριμία τους με το αυθεντικό ορθόδοξο βίωμα και σε συνδυασμό με τη βαθιά τους

And the winner is... GREECE!

Μπορεί να άρχισε, ήταν όμως καθοριστικής σημασίας. Ο λόγος για τη συμμετοχή μελών και του ένταυθα Πανεπιστημίου στον μέσω του Τύπου δημόσιο διάλογο για την Τριτοβάθμια Εκπαίδευση. Σε κοινό τους άρθρο που δημοσιεύτηκε στην «Ημερησία» (27/01/07), ο επικεφαλής του

έν λόγω Ιδρύματος μαζί με κουμπάρο του καθηγητή ανέλαβαν να διαλύσουν την πλάνη στην οποία βρισκόταν επί σειράν δεκαετιών η ελληνική κοινωνία. Και όμως δεν είμαστε ο πάτος (και) στην διεθνή έρευνα, ιδίως στην Ιατρική. Επικαλούμενοι πίνακα βρετανικού χειρουργικού περιοδικού με υψηλό impact factor (γούαου...) υπαινίσσονται ούτε λίγο ούτε πολύ ότι, η Ελλάδα με 18,5 δημοσιεύσεις ανά εκατομμύριο κατοίκων βρίσκεται μπροστά από τον Καναδά, την Γαλλία και την Γερμανία, την στιγμή που οι ΗΠΑ είναι πρώτες σε απόλυτο αριθμό και η Ολλανδία πρώτη μετά από αναγωγή ανά εκατομμύριο κατοίκων! Κι σάν να μην έφτανε αυτό, στη συνέχεια αναδιατάσσουν κυριολεκτικά τον χάρτη της παγκόσμιας έρευνας. Αν γίνει και νέα

αναγωγή δημοσιεύσεων ανά εκατομμύριο κατοίκων ανά ποσοστιαία μονάδα ΑΕΠ που διατίθεται στην έρευνα, ή χώρα της φαιδράς πορτοκαλέας Ξεπερνά και την πρώτη Ολλανδία με δείκτη 28,4 έναντι 24,4! Πώς είπατε, χάσατε τη μιλιάρια; Αν και κάνουν μια προσπάθεια να το απαλύνουν κάπως στο τέλος υποτονθορύζοντας κάτι για «αφέλεια να πιστεύει κανείς πως είμαστε πρώτοι στον κόσμο», οι έντυπώσεις μένουν αφού τα στοιχεία που παραθέτουν είναι αδιάσειστα.

Για να σοβαρευτούμε, είναι προφανές πως τα παραπάνω στο βαθμό που δεν συνιστούν (πράγμα άπιθανο) απόλυτη άγνοια της - άθλιας σύμφωνα με το σύνολο σχεδόν των αναλύσεων και των συναδέλφων τους καθηγητών - κατάστασης στην οποία έχει περιέλθει το ελληνικό πανεπιστήμιο, το πιθανότερο είναι να εντάσσονται σε μια προσπάθεια παραποίησης και εξωραϊσμού της ζοφερής πραγματικότητας αναπόσπαστο κομμάτι της οποίας αποτελούν και οι ίδιοι. Όσο για την καραμέλα της υποχρηματοδότησης των Πανεπιστημίων, θα επαναλάβουμε απλώς τις απόψεις πλειάδας πανεπιστημιακών που κάνουν λόγο για αύξηση της σπατάλης και της ασυδοσίας σε περίπτωση υποθετικής αύξησης των δαπανών υπό τις παρούσες συνθήκες.

Τελευταίο αλλά καθόλου έσχατο, μιά που το 'φερε η κουβέντα: Θα είχε ιδιαίτερο ενδιαφέρον να δίνονταν στη δημοσιότητα στοιχεία που να δείχνουν την πραγματική λειτουργία μιας πανεπιστημιακής Χειρουργικής Κλινικής σχετικά με τον αριθμό, το είδος, την βαρύτητα και τις επιπλοκές των επεμβάσεων που διενεργεί (χειρουργεί μόνο σκληροειδίδες και χολές για παράδειγμα ή και οισοφάγους), σε σύγκριση με μία αντίστοιχη άνθυποκλινική του ...basse classe Νοσοκομείου Διδυμοτείχου ως πούμε...

Π.Κ.

απογοήτευση από τον δυτικού τύπου αδιέξοδο Χριστιανισμό. Πάντως σίγουρα δεν οφείλεται στη μέσω νεοεποχίτικων αληθειών σύγκλιση της πίστης μας με κάτι που οι ίδιοι έχουν πλέον απορρίψει. Όσο για τα υπόλοιπα κατονομαζόμενα ως κέρδη, δεν παραγνωρίζω την ύπαρξή τους, αλλά απλούστατα υποτιμώ ΠΑΝΤΕΛΩΣ τη σημασία τους. Γιατί πιστεύω, βλέπετε, πως ούτε τα λείψανα θα μας σώσουν, ούτε τα ντουβάρια, ούτε η όποια άνθηση ενίων «εκσυγχρονισμένων» και νοθευμένων μορφών μοναχισμού, επιδοτούμενων από κοινοτικά κονδύλια. Εκείνο που θα μας σώσει είναι το αενάως επιτελούμενο εκκλησιαστικό γεγονός και αυτό είναι που πρέπει να διαφυλαχθεί παντί τω τρόπω ανόθευτο. Θεωρώ αντίθετα ότι ο μόνος που έχει στην πραγματικότητα όφελος απ' όλον αυτόν τον «διάλογο» είναι ο δούρειος ίππος της Ονίας - ήτοι ο γνωστός λύκος, ο οποίος εμφανίζεται έτσι ως ακόμη πιο προβατόσχημος και ο οποίος, ως γνωστόν, πλήττει κυρίως τις πρώην σοσιαλιστικές χώρες (οπότε πολύ καλά κάνει και η Μόσχα και αντιδρά έναντι τόσο του Πάπα, όσο και των ημετέρων πεπτακότων). Για τη φράση πάλι βέβαια ότι η Μόσχα αποτελεί το πρόβλημα και όχι ο Πάπας (άρα προφανώς κακώς επικρίνεται και το Φανάρι για τις ανόσιες κουμπιές με Βατικανό και... CIA), αρκούμαι απλώς στο να εκφράσω τη βαθύτατη θλίψη μου. Περαιτέρω, αρνούμαι να τη σχολιάσω.

Όσον αφορά τέλος το ίδιο το Οικουμενικό Πατριαρχείο, κακώς υπονοείται ότι βάλλω εναντίον του. Στην πραγματικότητα το σέβομαι πάρα πολύ και τιμώ καθ' υπερβολήν τον τεράστιο και μακράινο ρόλο του. Εξ ου άλλωστε και ο πόνος μου, αλλά και η αγανάκτησή μου. Το πρόβλημά μου λοιπόν δεν είναι ο οικουμενικός θρόνος καθ' εαυτόν, αλλά οι άνθρωποι που τον υπηρετούν επ'

εσχάτων των χρόνων και οι οποίοι με την πολιτεία τους αποδεικνύονται ανάξιοι του. Για τους τελευταίους εννοείται ότι αδυνατώ να αναιρέσω τους χαρακτηρισμούς μου περί θλιβερής κατάντιας και πνευματικού κατήφορου, τους οποίους μάλιστα στην πραγματικότητα τους θεωρώ και εξαιρετικά μετριοπαθείς. Όσο για το ότι ο Θεός δρα μέσα στον ιστορικό χρόνο, εκεί θα συμφωνήσω απόλυτα με τον π. Σωφρόνιο. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι και τα όσα πράττουν οι ιεράρχες μας είναι πάντοτε εκ Θεού. Γιατί απλούστατα, βλέπετε, μέσα στον ίδιο ακριβώς ιστορικό χρόνο, δρα ταυτόχρονα και ο διάολος...

Αντιφωνητής

Δεκαπενθήμερο Πανθρακικό
Έντυπο Γνώμης
Διεύθυνση: Κ. Καραθεοδωρή 15,
691 00, Κομοτηνή
Τηλέφωνο: 25310 81537
Τηλεμοιότυπο: 25310 81536
Ηλ. διεύθυνση: karaiskk@otenet.gr
www.antifonitis.gr

Κωδικός 1380

Έκδοση του σωματίου
ΑΝΤΙΦΩΝΗΤΗΣ
Υπεύθυνος κατά τόν νόμο:
Καράϊσκος Κώστας
Συντάσσεται από επιτροπή
Έκτύπωση: ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΡΟΔΟΠΗΣ Α.Ε.

Ετήσια συνδρομή:
Ιδιωτών 25 €
Εξαετερικού, συλλόγων, οργανισμών,
κλπ: 50 €

Αριθμοί λογαριασμών:

EUROBANK 306-0100211038
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ 779/603135-81

Ανα-γνώσεις

Ο ήγέτης. Ο άρχηγός. Το Ίνδαλμα.

Ο Παν. Βασιλόπουλος στο ρροί (15-01) για τα γενέθλια ενός ελληνικού μύθου: «Οι σκηνές στην αίθουσα συνεδρίων του ξενοδοχείου *Divani Caravel* το μεσημέρι της Πέμπτης, 8 Ιανουαρίου του 2004, ήταν πραγματικά ροκ και μάλιστα ο ενθουσιασμός περίξ του «μεσσία» Γιώργου Παπανδρέου μόνο με εκείνο γύρω από τον αιώνιο Κωνσταντίνο Καραμανλή μπορεί να συγκριθεί, όταν ο τελευταίος πάτησε το πόδι του στο αεροδρόμιο του «Ελληνικού» για να σώσει το Έθνος. Εκστασιασμένος από το παραλήρημα του αχαλίνωτου πλήθους που ποδοπατιόταν για να αγγίξει το «νυμφίο», ο γέρον της πασοκικής συναγωγής Αντώνης Λιβάνης, με πρόσωπο που ακτινοβόλουσε σαν αυγουσιάτικο φεγγάρι, ανταποκρίθηκε ενθουσιωδώς στις κάμερες και τα μικρόφωνα που τον περικύκλωναν: «Γεώργιος Ανδρέα Παπανδρέου! Αυτό τα λέει όλα!». Έτσι ξεκίνησε ο κατήφορος του Γιώργου Παπανδρέου (ΓΑΠ), ακριβώς ένα μήνα πριν πάρει και επίσημα το σκήπτρο της αρχηγίας από τον τότε πρωθυπουργό Κώστα Σημίτη. Για τη μνημειώδη δήλωσή του ο κ. Λιβάνης μπορεί να επικαλεστεί τον πυρετό των συγκλονιστικών εκείνων στιγμών. Θα μπορούσε όμως να είχε διαλέξει κάποιο άλλο εξίσου ενθουσιώδες σχόλιο αλλά, παρ' όλα αυτά, «γλώττα λανθάνουσα αλήθειαν είπε...» Ουσιαστικά η ανάληψη (ή κατάληψη), της αρχηγίας του ΠΑΣΟΚ έγινε από το γιο του ιδρυτή του κληρονομικώ δικαίω, παρά τον αντιπερισπασμό με τη «γιορτή» του ενός εκατομμυρίου και κάτι ψιλά «ψήφων».

(...) Οι αυλοκόλακες της Χαριλάου Τρικούπη, οι... «κυρίες επί των τιμών», τα «παπαγαλάκια» τους στο κόμμα και οι εναπομεινάντες οπαδοί των παπανδρείκων γονιδίων εξακολουθούν να διασπείρουν το μύθο ότι καλύτερος του ΓΑΠ δεν τους βρίσκεται. Ακόμα και αν υιοθετήσουμε τα κυνικότερα των κριτηρίων, ότι δηλαδή ο αρχηγός ενός κόμματος εξουσίας πρέπει να παρασέρνει το λαό και να μοσχοπουλάει διαφημιστικό χρόνο στην τηλεόραση, ο πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ επικοινωνιακά είναι από αδιάφορος έως βαρετός. Είναι όμως μόνο επικοινωνιακό το πρόβλημα του κ. Γιώργου Παπανδρέου; Παρά τη διαρκή εναλλαγή των στελεχών που εκπροσωπούν το κόμμα του στον Τύπο, ο ίδιος όχι μόνο δεν πείθει αλλά, απεναντίας, αποδεικνύει καθημερινά στους πολιτικά απαιτητικούς Έλληνες ότι δεν ξέρει ούτε πώς διευθύνεται ένα σύγχρονο κράτος, ούτε, ακόμα χειρότερα, πώς προστατεύονται και προάγονται τα συμφέροντα, τρέχοντα και μελλοντικά, της Ελλάδας. Με τον τρόπο που βρέθηκε στην καρέκλα του αρχηγού ο κ. Γιώργου Α. Παπανδρέου παρέσυρε μεν τις μάζες των πολιτικά ακαλλιέρητων οπαδών του βαθώς ΠΑΣΟΚ -μαζί με πολλούς αγαθά σκεπτομένους νέους- δεν διέφυγε όμως της προσοχής επίσης πολλών πολιτών, ανεξάρτητα κομματικών προτιμήσεων, ότι από την «εκλογή» του ακόμα, ο «πρίγκιπας» της ελληνικής σοσιαλδημοκρατίας έδωσε στην πολιτική υποκρισία νέα πνοή, μεγαλύτερη δυναμική και περισσότερο θράσος. Ας αγνοηθεί λοιπόν ο κ. Αντώνης Λιβάνης που μίλησε σαν υπασπιστής κάποιο βασιλιά. Δεν είναι δυνατό να αγνοηθούν τα γεγονότα της Κυριακής, 8 Φεβρουαρίου του 2004, όταν το ΠΑΣΟΚ απέδειξε τη συγγένειά του σε νοοτροπία -και όχι μόνο- με το συριακό... Μπάαθ. Γιατί, επί της ουσίας, σε τι διαφέρει ο τρόπος που τον μακαρίτη δικτάτορα της Συρίας, Χαφέζ Αλ Άσαντ, διαδέχτηκε ο γιός του Μπασάρ, από τον τρόπο που αρχηγός του ΠΑΣΟΚ «εξελέγη» ο Γιώργος Παπανδρέου; (...)

Επειδή όμως εδώ είναι Ευρώπη, τα παραδείγματα οικογενειοκρατίας -εκτός Ελλάδας- περιορίζονται μόνο σε ακροδεξιά κόμματα. Αν εξαιρέσουμε τη φωτογενή Αλεσάντρα Μουσσολίνι που προσπάθησε αλλά προκοπή δεν είδε, μόνο το γαλλικό «εθνικό μέτωπο» ακολουθεί το φωτεινό παράδειγμα του ΠΑΣΟΚ με τη Μαρίν Λεπέν να διαδέχεται τον ακατάβλητο πατέρα της, Ζαν-Μαρί. Την οικογένεια Λεπέν είχε, ενδεχομένως, κατά νου η αειθαλής Μάργκαρετ Παπανδρέου η οποία φέρεται να προαναγγείλει ότι τον «Γιωργάκη» στην αρχηγία του ΠΑΣΟΚ θα διαδεχτεί η κόρη του Μαργαρίτα! Ακόμα και ως ανέκδοτο αν δημοσιεύτηκε το σχετικό κειμενάκι, αποκαλύπτει το μέγεθος του ελλείμματος πολιτικής αξιοπρέπειας στο οποίο έχει περιέλθει ο τόπος μας -αφού και στο στρατόπεδο της οικογένειας Μητσότακη παρόμοια «ανέκδοτα» λέγονται -και δεν γελά κανένας! Οι Έλληνες έχουν υποκύψει στην οικογενειοκρατία και περιορίζονται σε μικρόχολα σχόλια για το φαινόμενο. Όμως οι Ευρωπαίοι εταίροι μας και ατλαντικοί λυκο-φίλοι μας εκλαμβάνουν το γνώρισμα αυτό ως στοιχείο που φανερώνει ότι η Ελλάδα αφ' ενός μεν είναι πολιτικά ασόβαρη οντότητα, αφού εξουσιάζεται με φεουδαρχικό τρόπο και αφ' ετέρου δε, ως κοινωνία με τέτοια ελλειμματικά χαρακτηριστικά των μηχανισμών παραγωγής ηγετών, εύκολα χαλιναγωγείται...»

Οί Ρώσοι χαλάνε τό πάρτυ...

Τη δυσαρέσκεία τους εκδήλωσαν ισραηλινοί αξιωματούχοι για την πώληση ρωσικών αντιαεροπορικών συστημάτων μικρού βεληνεκούς TOR-M1 (γνωστά κι από την εν' Ελλάδι εισαγωγή τους) στο Ιράν. Και την δυσαρέσκεια αυτή την συνόδευσαν και με απειλές του τύπου «ναί μέν ή Ρωσία είναι μία κυρίαρχη χώρα όπου δεν έπεμψαμε αλλά ελπίζουμε να καταλαβαίνει ότι πρόκειται για μία απειλή που μπορεί να στραφεί και εναντίον της ίδιας!» Η Μόσχα πάντως δεν πτοήθηκε και για

πρώτη φορά έπιβεβαίωσε διά στόματος του ύπουρου Άμυνας Σεργκέι Ιβανώφ την πώληση που «δεν έρχεται σε σύγκρουση με καμία διεθνή συμφωνία». Ωστόσο διαψεύστηκαν τα ρωσικά δημοσιεύματα για πώληση και πυραύλων S-300 στην Τσεχρένη. Αναρωτιέται κανείς, τί άλλη υποστήριξη χρειάζεται τό έβραϊκό κράτος για να αντιμετωπίσει αυτό που βάφτισε «περσική απειλή» για την ύπαρξή του; Δεν του αρκεί ή διπλωματική υποστήριξη όλης της Δύσης, ή πλήρης πολιτική κάλυψη όλων των έγκλημάτων του από τις ΗΠΑ, ή πανταχόθεν αφειδώλετη οικονομική και στρατιωτική βοήθεια (βλέπε και τελευταίες ασκήσεις με την βρετανική άδεια στο Γιβραλτάρ), πρέπει δηλαδή να είναι και έντελως άοπλος ό αντίπαλος, κάπου στην εποχή του λίθου; Δεν εμπιστεύονται δηλαδή ούτε τον...Γιαχβέ, που αποτελούν και τον αγαπημένο του λαό; Μπάαα...

Ορτέγκα από τά παλιά!

Η έκλογική νίκη του Ντανιέλ Ορτέγκα στη Νικαράγουα δεν θά αποδειχθεί απλή αλλαγή προσώπων στην εξουσία της φτωχής κεντροαμερικάνικης χώρας. Ήδη στις πρώτες βδομάδες του στό γκυβέρνο

Ξεκίνησε την αποκατάσταση των σχέσεων με τον «άδελφό Κουβανικό λαό», την συμμετοχή της χώρας του στο πολιτικό και εμπορικό σύμφωνο με την Βενεζουέλα του Τσάβες και την Βολιβία του Μοράλες, δέχθηκε πανηγυρικά τον περιοδεύοντα στη Λατινική Αμερική Ιρανό πρωθυπουργό Αχμαντιντζάντ (φωτογραφία) και προχώρησε σε δραστική μείωση των αποδοχών του ως πρωθυπουργού, από 8.000 δολάρια σε 3.200, και αναλόγως όλων των κυβερνητικών αξιωματούχων. Αν αναλογιστεί κανείς ότι με την προηγούμενη κατάσταση μέχρι και στρατό στο Κατεχόμενο Ιράκ είχε στείλει ή Νικαράγουα, αντιλαμβάνεται εύκολα την ανατροπή που έπληθε.

Τόξερα ότι ό Ντανιέλ των Σαντινίστας, που τόσες ελπίδες μας ύποστασίασε πριν 25 χρόνια, δεν θά μās διέψευδε...

ΔΗΜΟΚΡΑΤΕΣ & ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΕΣ

Του Σάσα Πάποβιτς*

Α' Μέρος

Τό Σερβικό Ρίζοσπαστικό Κόμμα κέρδισε τις περισσότερες έδρες στό Κοινοβούλιο. Ωστόσο, καθώς δεν αναμένεται να σχηματίσει κυβέρνηση, ό πρωθυπουργός αναμένεται να προέλθει από τό 2ο κόμμα, τό Δημοκρατικό. Ανάλογοι τίτλοι ειδήσεων έπιβεβαίωσαν την δυτική παρεξήγηση της κατάστασης στην Σερβία. Κατά τους δυτικούς αναλυτές τό Δημοκρατικό κόμμα δικαιούται τή θέση του πρωθυπουργού καθώς ήγείται της από την Δύση καλούμενης δημοκρατικής πλευράς. Έτσι αποσιωπάται ή ύπαρξη του μεγαλύτερου κόμματος γιατί στην δεκαετία του '90 μετείχε στό καθεστώς του Μιλόσεβιτς.

Δημοκράτες εθνικιστικής προέλευσης Είναι λιγότερο γνωστό ότι τό κόμμα του πρώην ΥΠΕΞ Βούκ Ντράσκοβιτς, μέρος της κυβέρνησης του 1999, ούτε συμμετείχε στην «δημοκρατική» κυβέρνηση της περιόδου 2003-2006 ούτε ύποστηρίχθηκε ως «δημοκρατικός» σύμμαχος. Τό εθνικιστικό του παρελθόν, με την συμμετοχή στην δημιουργία έθελοντικών σωμάτων για την προστασία των Σέρβων σε Κροατία - Βοσνία (1991) και οι διακηρύξεις του για Μεγάλη Σερβία στά 2/3 της πρώην Γιουγκοσλαβίας, άπλωσ διαλύθηκαν ένώπιον της έπιθυμίας του να συνεχιστεί σε όποιανδήποτε άπαίτηση της «διεθνούς κοινότητας», ειδικά στις εκδόσεις Σέρβων πολιτών στό Είδικό Δικαστήριο της Χάγης. Κι ό Ντράσκοβιτς - που λόγω της προδοσίας του άπέναντι στον πατριωτισμό δεν μπήκε καν στην Βουλή - ίσως είναι τό πιο άκραίο παράδειγμα, δεν είναι όμως τό μοναδικό. Ο νύν πρωθυπουργός Βόισλαβ Κοστούνιτσα δημιούργησε τό κόμμα του αποχωρώντας από τό Δημοκρατικό Κόμμα γιατί δεν τό έκρινε επαρκώς εθνικιστικό. Έπέκρινε τον Μιλόσεβιτς όχι για έλλειμμα δημοκρατίας αλλά γιατί δεν πέτυχε την δημιουργία μιας Μεγάλης Σερβίας τό 1995, όπως είχε προτείνει και ό Ντράσκοβιτς. Στην συνάντηση των αντικομμουνιστών εθνικιστών στην ίστορική για τους μοναρχικούς Ράβνα Γκόρα (Μάιος 1995) ό Κοστούνιτσα κατηγορήσε τον Μιλόσεβιτς για προδοσία των σερβικών συμφερόντων και ύποσχέθηκε μία πραγματικά εθνικιστική Σερβία όταν πάρει την εξουσία.

Ό Μιλόσεβιτς δεν ήταν αρκετά εθνικιστής κι αυτή ήταν ή κύρια κατηγορία που του άπηθύθη ή τότε αντιπολίτευση. Ακόμα και τό μετριπαθές Δημοκρατικό Κόμμα τότε άνοιχτά ύποστηριζε την ήγεσία των Σερβοβόσνιων. Όταν οι τελευταίοι τό 1994 άρνήθηκαν να ύπογράψουν την Συνθήκη Ειρήνης και ό Μιλόσεβιτς εισήγαγε κυρώσεις σε βάρος τους για να πιέσει τον Κάρατζιτς να ύπογράψει, τρεις πολιτικοί στό Βελιγράδι άρχισαν να ύποστηρίζουν τον Κάρατζιτς που «ύπερασπιζόταν τά σερβικά συμφέροντα»: Ό Σέσελι, ό Κοστούνιτσα και ό ...Ζόραν Τζίντζιτς, που άργότερα άνακηρύχθηκε ήγέτης των δημοκρατικών

αλλαγών στην χώρα.

Η συλλογική άμνησία έξάλειψε τό γεγονός ότι ό ίδιος ό Τζίντζιτς ύποστηριζε τον Κάρατζιτς κατά την κατάληψη της Σρεμπρένιτσα, που ή Δύση χαρακτήρισε «τό μεγαλύτερο έγκλημα πολέμου μετά τον 2ο Παγκόσμιο Πόλεμο». Αυτός ό εθνικισμός της τότε αντιπολίτευσης ήταν άπαραίτητος ως στρατηγικό όπλο κατά του Μιλόσεβιτς.

Γιαυτό και ή Δύση κάνει τά στραβά μάτια στό εθνικιστικό τους παρελθόν. Ωστόσο έτσι αποδεικνύεται ή ύποκρισία της «διεθνούς κοινότητας» σε σχέση με την σερβική πολιτική ζωή. Τό καθαρό γεγονός ότι ή Δύση ύποστηριξε όχι μόνο μετριοπαθείς εθνικιστές του Δημοκρατικού Κόμματος αλλά και έστρεμιστές τύπου Ντράσκοβιτς δείχνει ότι τό μόνο που έχει σημασία είναι ή τρέχουσα σχέση του με τις δυτικές άπαιτήσεις. Ούτε ή στάση έναντι των πολέμων του '90, ούτε ή ιδεολογία, μόνο ή έτοιμότητα άπόλυτης ύποταξης στά κελεύσματα της «διεθνούς κοινότητας». Κι έδώ ήταν τό Ρίζοσπαστικό Κόμμα που αντίταχθηκε άνοιχτά στις πιέσεις. Ο ήγέτης του, Βόισλαβ Σέσελι, έλεύθερος ακόμη στό Βελιγράδι, άποκαλούσε τά «δημοκρατικά κόμματα» πολιτικό παραστρατιωτικό σχηματισμό του ΝΑΤΟ: «δεν μπόρεσαν να μās κατακτήσουν και δημιούργησαν αυτά για να κυβερνήσουν την Σερβία» (σε συνέτευξη του 2002).

Τά τελευταία 5 χρόνια αυτά ήταν τά φιλοδυτικά κόμματα. Δεν μπόρεσαν να κερδίσουν τή σταθερή προτίμηση του έκλογικού σώματος. Κράτησαν την εξουσία κατά κύριο λόγο με την δυτική ύποστήριξη. Έτσι δεν είχαν την δυνατότητα ανάπτυξης όποιανδήποτε άυτονομίας και ήταν τά χέρια ενός σώματος που τό κεφάλι του βρισκόταν κάπου εκτός Σερβίας, στις Βρυξέλλες ή στην Ουάσινγκτον. Είναι ένδεικτική ή στάση τελευταίας του σημερινού προέδρου του Ρίζοσπαστικού Κόμματος, Τόμισλαβ Νικόλιτς: Για τον Νικόλιτς δεν ύπάρχει διαφορά μεταξύ Κοστούνιτσα, Τάντιτς και των άλλων ήγετών των μικρότερων φιλοδυτικών κομμάτων. Είναι ό Χαβιέ Σολάνα που θά σχηματίσει Κυβέρνηση, δήλωσε μετά τις έκλογες, δείχνοντας πως αντιλαμβάνεται τις «φιλοδυτικές δυνάμεις» ως έναν εύφημισμό για τον έμμεσο έλεγχο της Σερβίας από τό ΝΑΤΟ, μία παράφραση όσων δήλωνε ό άρχηγός του πριν πέντε χρόνια.

* Ο Σάσα Πάποβιτς είναι δημοσιογράφος και αναλυτής και τό άρθρο του είναι γραμμένο ειδικά για τον «Αντιφωνήτη». Τό 2ο και τελευταίο μέρος του κειμένου θά δημοσιευθεί στό έπόμενο φύλλο μας

Θρακικοί Σύλλογοι προς ΥΠΕΠΘ:

Έπανάρθωση τῆς ἀνιστόρητης ὕβρεως

Συνέχεια ἀπὸ τὴ σελίδα 1

Κυρία Ὑπουργέ,

Ὁ προσφυγικὸς ἑλληνισμὸς, καὶ εἰδικὰ ὁ θρακικὸς, πάλεψε ἐπὶ χρόνια γιὰ νὰ κερδίσει τὸ αὐτονόητο, τὴν οὐσιαστικὴ ἐνσωμάτωση τῆς ἱστορίας του σὲ κείνη τοῦ ὑπόλοιπου ἔθνικοῦ κορμοῦ. Μὲ τὴν ἐνίσχυση τῆς αὐτοσυνειδησίας του καὶ τὴν μάχητικότητα τῶν διεκδικήσεών του πέτυχε τὴν συγκατάθεση τοῦ πολιτικοῦ κόσμου τῆς χώρας. Εἶναι λοιπὸν εὐνόητο ὅτι ἀπορρίπτει τὴν αὐθαιρεσία ὁποιασδήποτε καθηγήτριας, παραβιάζοντας τὴν ἐκπεφρασμένη βούληση τῆς ἑλληνικῆς Πολιτείας καὶ ἀδιάφορος γιὰ τὸ κυρίαρχο δημόσιο αἶσθημα, πὺν θὰ

λογικῶν καὶ ἐπιβεβλημένων προβλέπει τὸ Ἀναλυτικὸ Πρόγραμμα Σπουδῶν τοῦ Ὑπουργείου σας γιὰ τὴν ἰδιαίτερη πατρίδα μας.

Τὸ παραπάνω κείμενο συνυπέγραψαν ἡ Πανελλήνια Ὁμοσπονδία Θρακικῶν Σωματείων (ΠΟΘΣ) καὶ οἱ πρόεδροι τῶν κάτωθι σωματείων τῆς Ροδόπης: Ἀντιφωνητῆς, Θρακικὴ Ἐταιρεία, Μορφωτικὸς Ὁμιλος Κομοτηνῆς, Ἐταιρεία Παιδαγωγικῶν Ἐπιστημῶν, Ἐνδοχώρα (Ἀλεξανδρουπολῆς) καὶ ΕΛΜΕ Ροδόπης. Βεβαίως δὲν ἔχουμε τὴν ψευδαίσθηση πὺς θὰ ἀνατρέψουμε μόνοι μας τὸν νεοταξίτικο τῶν ΗΠΑνθρώπων τοῦ CDRSEE (ἡ φωτογραφία - Κουλούρη, Γεωργιάδης, Τσίμας - ἀπὸ τὴν παράσταση πὺν ἔδωσαν στὴν Αθήνα τὸν Νοέμβρη) ἢ τῶν ἰδεολογικῶν παραφυάδων του, τύπου Ρεπούση. Ὅμως οἱ χυδαῖες ἀντιδράσεις σὰν ἐκεῖνες στὰ ἄρθρα τῆς Χρ. Κουλούρη καὶ τοῦ Α. Λιάκου στὸ «Βῆμα» δείχνουν τὸν πανικὸ τους πρὸ τῆς γενικευμένης κατακραυγῆς. Κι ἂν τὸ ἄθλιο ἔργο τους προοδεῦει στὶς πρῶην κομμουνιστικὲς χώρες, ἐδῶ δὲν θὰ ἔχουν εὐκολὴ δουλειά. Δὲν χάσαμε κανέναν πόλεμο ἐμεῖς, δὲν θ' ἀνταλλάξουμε τὰ τιμαλφῆ τοῦ τόπου μας μὲ κοκακόλες, καὶ ὁ μόνος λόγος πὺν ἀκόμη δὲν σαρώθηκε τὸ ἔργο τους εἶναι ὁ ἐφησυχασμὸς μας. Νὰ ξυπνήσουμε - πρωτίστως οἱ δάσκαλοι - καὶ νὰ ἀπαλλαγθοῦμε ἀπὸ τὶς ἀμερικανικὲς τῶν ὀλιγόνων καὶ τῶν ξεπουλημένων!

Κ.Κ.

τὸν ξαναγυρίσει πίσω σὲ ἐποχὲς λήθης καὶ μειονεκτικότητας. Ὡς Ἕλληνες Θρακιῶτες ζητάμε τὴν παρέμβασή σας ὄχι μόνο γιὰ τὴν ἀπόσυρση τοῦ βιβλίου ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν διασφάλιση τῆς μελλοντικῆς τήρησης ὁσων

πΛΗΣΤΗριασμοὶ...

Πρὸ ἡμερῶν λάβαμε γιὰ δημοσίευση μίᾶ εὐχαριστήρια ἐπιστολὴ ἑνὸς πολίτη τῆς Κομοτηνῆς πρὸς τὸν πρωθυπουργὸ τῆς χώρας, τὸ περιεχόμενο τῆς ὁποίας παρατίθεται κατωτέρω. Αὐτὸ πὺν, ὡστόσο, δὲν γίνεται εὐκολὰ ἀντιληπτὸ εἶναι τὸ βάθος τοῦ θέματος γιὰ τὸ ὁποῖο χρειάστηκε ἡ πρωθυπουργικὴ παρέμβαση γιὰ νὰ διευθετηθεῖ.

Δὲν εἴμαστε βεβαίως οἱ ἀρμοδιότεροι γιὰ ζητήματα τραπεζικῆς φύσεως, ὡστόσο ἔχουμε ἀπὸ χρόνια γίνεαι δέκτες φρικτῶν παραπόνων γιὰ τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο λειτουργοῦν κάποιες τράπεζες (ἢ κάποιοι διευθυντὲς / ὑπάλληλοί τους). Ἐναν τρόπο πὺν κάποτε καταβαραθρώνει ἐπιχειρηματίες - πελάτες τους καὶ ἐξυπηρετεῖ κυκλώματα ἀρπακτικῶν, μίζαδῶρων καὶ τοκογλυφῶν.

Δημοσιεύουμε λοιπὸν σήμερα τὴν ἐπιστολὴ τοῦ συμπολίτη μας, ἐκφράζοντας τὴν εὐλογὴ ἀπορία: Εἶναι δυνατόν νὰ ἀπαιτεῖται πρωθυπουργικὴ παρέμβαση γιὰ ἓνα ξεκάθαρο ζήτημα ἐφαρμογῆς ὑπουργικῶν ἀποφάσεων ἀπὸ πλευρᾶς τραπεζῶν; Κι ἂν δὲν ἦταν τόσο ἄμεση ἡ κυβερνητικὴ ἀνταπόκριση, προλαμβάνοντας τὸν πλειστηριασμὸ πὺν θὰ γινόταν μέσα σὲ μιά βδομάδα; Πρὸς ὄφελος τίνος θὰ ἔχανε (μὲ τρόπο παράνομο!) μιά οἰκογένεια τὰ περιουσιακά της στοιχεῖα; Πόσα ἄλλα τέτοια δράματα γίνονται καθημερινὰ γύρω μας καὶ «κλείνουν» μὲ παρασκηνιακὲς συμφωνίες ἢ μὲ λεηλασίες περιουσιῶν, χωρὶς νὰ βγοῦν στὴν ἐπιφάνεια;

Κομοτηνῆ, 18-1-07

Κύριε Πρωθυπουργέ,

Σὲ συνέχεια τῆς ἀπὸ 2-1-2007 ἐπιστολῆς μου, τόσο ἐγὼ ὅσο καὶ ἡ οἰκογένειά μου εὐχαριστοῦμε θερμὰ Ἐσᾶς, τὸν ὑφυπουργὸ Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν κ. Πέτρο Δούκα, καθὼς καὶ τὴν ἀρμόδια τμηματάρχη τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους κ. Βασιλικὴ Παπαϊωάννου, διότι μὲ ἄμεση παρέμβασή σας ἀνεστάλη ὁ ἄδικος καὶ καταχρηστικὸς πλειστηριασμὸς πὺν εἶχε προγραμματισθεῖ ἀπὸ τὴν Τράπεζα Ἀττικῆς τὴν 10η Ἰανουαρίου 2007 σὲ βάρος ἀκινήτων περιουσιακῶν μου στοιχείων καὶ ἐπιπλέον αὐτῆ, ἡ Τράπεζα Ἀττικῆς, ὑποχρεώνεται νὰ προχωρήσει σὲ ρύθμιση τῶν ὀφειλῶν μου, μὲ ἐγγύηση τοῦ ἑλληνικοῦ Δημοσίου, ὑλοποιώντας τὴ σχετικὴ ἐγκριτικὴ ἀπόφαση 2/47589/0025/13-11-2006 τῆς 25ης Δ/σης τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου

τοῦ Κράτους στὰ πλαίσια τῶν διατάξεων τῆς 2/19605/0025/19-04-2006 ἀπόφασης τοῦ ὑπουργοῦ Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν.

Ἐπειδὴ ἐγὼ καὶ ἡ οἰκογένειά μου ζοῦμε σὲ μικρὴ κοινωνία, ἡ δημοσίευση πλειστηριασμῶν σὲ βάρος ἀκινήτων περιουσιακῶν μου στοιχείων εἶχε καὶ ἓνα ἐπιπλέον ἀποτέλεσμα, αὐτὸ τοῦ κοινωνικοῦ αποκλεισμοῦ, τοῦ δικοῦ μου καὶ κυρίως τῆς οἰκογενείας μου.

Ἐτσι ἡ παρεμβασή σας ἀποκτᾶ καὶ μιά ἄλλη διάσταση καὶ ἀξία.

Μὲ θερμὲς εὐχαριστίες
Δημήτριος Α. Τσομπανικολίδης

Σχόλια πτερόεντα

Τί γίνεται μὲ τὶς κτηριακὲς ὑποδομὲς (ξύλινα σπίτια) πὺν ξεκίνησαν στὶς **Καστανιές** τοῦ Ἐβρου γιὰ τὸ φεστιβάλ τοῦ Ἄρδα; Σύμφωνα μὲ τὸν βουλευτὴ Ἐβρου Γιώργο Ντόλιο, ὄχι ἀπλῶς δὲν προχώρησε τίποτε, ἀλλὰ ἡ Κυβέρνηση προχώρησε στὴ διάλυση τῆς ἐργολαβίας. Θὰ περιμένουμε βεβαίως τὴν ἀλογοσκοῦφεια ἀπάντηση στὸ ἐρώτημα τοῦ βουλευτῆ (20-1-07) ἀλλὰ ἡ σημερινὴ εἰκόνα μαθαίνουμε πὺς εἶναι ἄθλια. Δὲν γνωρίζουμε ἂν τεχνικοί λόγοι ἐπιβάλλουν τὴν ἀμφιλεγόμενη μετεγκατάσταση τῶν οἰκίσκων ἀλλὰ ἀφενὸς τὸ ὑψηλὸ κόστος (πὺν ἔχει ἤδη ὑπερβεῖ τὰ 3,5 ἐκ. εὐρώ), κὶ ἀφετέρου ὁ καίριος ρόλος πὺν ἔχει ἡ ὀλοκλήρωση τῶν ὑποδομῶν γιὰ τὴ συνέχιση τῆς δημοφιλοῦς διοργάνωσης πὺν ἔχει τόση σημασία γιὰ τὴν βόρεια ἐσχατιά τῆς Ἑλλάδας, ἐλπίζουμε ὅτι θὰ ἐπιδειχθεῖ μίᾶ ἐλάχιστη ὑπευθυνότητα ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῶν κυβερνῶντων.

Στὰ πλαίσια τῶν καθιερωμένων πλέον μορφωτικῶν συναντήσεων τοῦ **Μορφωτικοῦ Ὁμίλου** Κομοτηνῆς, τὴν Δευτέρα 22 Ἰανουαρίου πραγματοποιήθηκε ἐκδήλωση γιὰ τὸ Ποντιακὸ ζήτημα καὶ τὶς ἐθνικὲς καὶ τὶς διεθνεῖς του διαστάσεις, μὲ τὸν λέκτορα τοῦ ΔΠΘ καὶ μόνιμο συνεργάτη μας, Φάνη Μαλκίδη. Ὁ ὁμιλητῆς ἀναφέρθηκε μὲ συγκεκριμένα στοιχεῖα στὴν ἑλληνικὴ παρουσία (ἑλληνοφόνων καὶ κρυπτοχριστιανῶν) στὸν Πόντο κατὰ τοὺς δύο τελευταίους αἰῶνες καὶ εἰδικὰ στὴν κρίσιμη περίοδο 1908-1923. Τότε πὺν συντελέστηκε τὸ ἀποτροπῆιο ἐγκλημα τῆς βίαιης ἐκρίζωσης ἑνὸς πληθυσμοῦ ἀπὸ τὸν τόπο του μετὰ ἀπὸ 27 αἰῶνες ζωῆς σ' αὐτόν. «Ἡ ἀνάδειξη καὶ διεθνοποίηση τῆς Ποντιακῆς ὑπόθεσης, αὐτὴ τῆς γενοκτονίας πὺν ὑπέστησαν οἱ πρόγονοί μας ἀπὸ τοὺς Τούρκους, εἶναι ἓνα ζωντανό, ἐπὶκαιρο ζήτημα τοῦ σήμερα, ἓνα θέμα δημοκρατίας, ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων, ἀξιοπρέπειας, πραγματικῆς φιλίας καὶ συνεργασίας μεταξὺ τῶν λαῶν», τόνισε καταληκτικὰ ὁ κ. Μαλκίδης.

Μίᾶ πολὺ σημαντικὴ ἀπόφαση γιὰ τὸ μέλλον τοῦ πολιτισμοῦ στὴν Κομοτηνῆ ἔλαβε ὁ νέος δήμαρχος τῆς πόλης, Δημήτρης Κοτσάκης. Πρόκειται γιὰ τὴν ἀποδοχὴ τῆς πρότασης τοῦ **Ἰδρύματος Θρακικῆς Τέχνης καὶ Παράδοσης** νὰ ἐρθεῖ στὴν πόλη καὶ νὰ στεγαστεῖ στὰ παλιὰ τῆς σφαγεία πὺν μέχρι σήμερα ρημάζουν, χωρὶς καμμίᾶ προοπτικὴ νὰ τὰ ἀναστηλώσει ὁ ἴδιος ὁ Δήμος. Ἡ παραχώρηση τῆς χρήσης τους γιὰ μερικὲς δεκαετίες θὰ φέρει καὶ χρήματα στὴν πόλη (ἢ ἀνακατασκευὴ τους ἀπαιτεῖ πάνω ἀπὸ 1,5 ἐκατομμύριο εὐρώ) καὶ - κυρίως - τεράστια ὀφέλη στὸν τομέα τοῦ πολιτισμοῦ. Ἡ ἀπόφαση ἀναμένεται νὰ περάσει ὁσωνοῦπω ἀπὸ τὸ δημοτικὸ συμβούλιο καὶ ἡ ἐπέκταση τοῦ Ἰδρύματος στὴν Κομοτηνῆ θὰ γίνεαι πράξη τὸ ταχύτερο δυνατόν.

Δυὸ καμπάνες ἡχηρὲς

Νὰ λοιπὸν πὺν ἡ ἑλληνικὴ Δικαιοσύνη πὺν τόσα πολλὰ (δικαίως καὶ ἀδικῶς) ἀκούει τὰ τελευταῖα χρόνια, ἐνῶστε μᾶς ξαφνιάζει. Μᾶς ξαφνιάζει μὲ ἀποφάσεις οἱ ὁποῖες δείχνουν ἀντίθετες στὴν γενικὴ πεποίθηση πὺς κλέφτες καὶ ψεῦτες δικαιώνονται, ἀρκεῖ νὰ ἔχουν τὴν ἀπαραίτητη «ἄκρη». Δυὸ σημαντικὲς γιὰ τὴν θρακικὴ κοινωνία πρόσφατες ὑποθέσεις λοιπὸν κατέληξαν σὲ καταδικαστικὲς ἀποφάσεις τοῦ Τριμελοῦς Ἐφετείου Ροδόπης γιὰ πρόσωπα μὲ θέσεις καὶ ὄνομα στὴν περιοχή, δείχνοντας ὅτι δὲν εἶναι ὄλα κομμένα καὶ ραμμένα στὰ μέτρα κάποιων.

Ἡ πρώτη ὑπόθεση, πὺν ἦταν καὶ ἡ σημαντικότερη, ἀφοροῦσε τὴν ἐπιδότηση τῆς γνωστῆς ἐταιρείας **Cocomat** ἀπὸ τὸ ἑλληνικὸ Δημόσιο μὲ τρόπο παράνομο. Τὸ 1995 λοιπὸν, μὲ ἓνα ἔγγραφο τῆς Ἐποπτείας Ἐργασίας Ἐάνθης, βεβαιώθηκε ὅτι ἡ ἔν λόγω ἐπιχείρηση ἀπασχολοῦσε ἄνω τῶν 100 ἀτόμων, τὴ στιγμή πὺν ἡ πραγματικὴ ἦταν πολὺ... συντηρητικότερη: Μόλις 12 άτομα ἐργαζόντουσαν στὴν μονάδα τοῦ Μιχ. Εὐμορφίδη (σήμερα τὰ πράγματα εἶναι μᾶλλον ἀκόμη χειρότερα). Σημειώνεται πὺς ἡ κρατικὴ ἐπιδότηση θὰ ἦταν εὐθέως ἀνάλογη τῶν θέσεων ἐργασίας πὺν προσέφερε στὴν τοπικὴ κοινωνία. Ἐτσι, ὁ τότε ἐπὸπτης Ἐργασίας (**Δ. Πατση**) ἔδωσε τὴν πολύτιμη βεβαίωση, ἡ τριμελὴς ἐπιτροπὴ πὺν τὴν πήρε «δὲν ἔλεγε» ἂν ἀληθεύει καὶ ἀναψε τὸ πράσινο φῶς γιὰ τὰ 2 δισ. δραχμὲς νὰ οδύσουν πρὸς τὴν τσέπη τοῦ ἐπιχειρηματία. Ἦταν τότε ἐποχὲς ΠαΣοΚ καὶ τῶν πράσινων κομμάτων: Ὁ Μιχ. Ρέππας, ὑπουργὸς τότε καὶ συγγενῆς (ποῖο τὸ κακό;) τοῦ ἐπενδυτῆ, ἐγκαινίασε τὴ μονάδα πανηγυρικὰ.

Μὲ τὴν προχθεσινὴ καταδικαστικὴ ἀπόφαση τρεῖς προβεβλημένοι Ξανθιώτες - πέρα ἀπὸ τοὺς δύο ὑπεύθυνους τῆς ἐταιρείας - πᾶνε φυλακὴ γιὰ οὐκ ὀλίγα χρόνια: Ὁ ἐφοριακὸς, ἐπὸπτης Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν (καὶ πρῶτος δημοτικὸς σύμβου-

λος Βιστωνίδας μὲ τὸν τ. δήμαρχο Β. Τσολακίδη) **Γιώργος Παραστατίδης**, τοῦ ὁποῖου τὸ ὄνομα εἶχε κὶ ἄλλοτε ἀκουστεῖ ὡς ἐμπλεκόμενο σὲ συναφεῖς περιπτώσεις (πχ. Πλαστικά Θράκης), καθὼς καὶ οἱ δύο μηχανικοὶ τῆς Ἐπιτροπῆς, Ζ. Τσατλίδης καὶ Ι. Γερόπουλος. Μένει πάντως ἀναπάντητο τὸ ἐρώτημα: Καλὰ αὐτοί, ἐκεῖνος ὅμως πὺν ἔδωσε τὴν ψευδῆ βεβαίωση δὲν φέρει καμμίᾶ εὐθύνη; Ἡ μήπως ἡ νομοθεσία περὶ (μὴ) εὐθύνες ὑπουργῶν (καὶ ὑφυπουργῶν) καλύπτει καὶ τό... περιβάλλον τους;

Ἡ δευτέρη περίπτωση ἀφοροῦσε τὴν γνωστὴ σὲ ὄλη τὴν Κομοτηνῆ ὑπόθεση τοῦ πρῶην ἀντιδήμαρχου Κομοτηνῆς καὶ προῖσταμένου στὸ γράφειο Συγκοινωνιῶν τῆς Νομαρχίας (ἓνα γραφεῖο πολὺ... εὐαίσθητο σὲ ἐκλογικὲς καὶ μὴ ἐξυπηρετήσεις). Ἡ καταδίκη καὶ σὲ δευτέρου βαθμοῦ τοῦ **Δ. Αἰδινόγλου** ἦταν γιὰ πολλοὺς ἀναμενόμενη, ἐφόσον ἡ ὑπόθεση ἔδειχνε λίγο πολὺ ξεκάθαρη: Πλαστογραφία τίτλου σπουδῶν, μὲ στόχο τὴν μελλοντικὴ ὑπηρεσιακὴ του χρῆση (προχθὲς τὸ ΥΠΕΠΘ ἀνακοίνωσε ὅτι ἀνακάλυψε 310 πλαστὰ πτυχία ἐξωτερικοῦ!) Οἱ ἰσχυρισμοὶ του γιὰ πλεκτάνη σὲ βάρος του δὲν ἔγιναν δεκτοὶ κὶ ἐτσι μᾶλλον τερατίζονται οἱ ἔπαινοι καὶ οἱ ἀνταμιβέσεις μὲ θέσεις ἀπὸ τὸν νομάρχη καὶ τὸν τῆς δήμαρχο, πὺν συνέχισαν καὶ μετὰ τὸ ξέσπασμα τοῦ σκανδάλου καὶ τὴν πρωτόδικη καταδίκη.

Φυσικὰ καὶ δὲν ἔχουμε τίποτε ἐναντίον κανενὸς προσώπου ἀπὸ τὰ προαναφερθέντα. Τὸ πρόβλημα εἶναι τὸ κυρίαρχο παράδειγμα στὴν κοινωνία ἡ προώθησή του μὲ τὴ γενικευμένη ἀτιμωρησία (βλ. καὶ ἐκθεση τοῦ ἐπιθεωρητῆ δημοσίας διοικήσεως γιὰ τὸ 2006). Ἡ Δικαιοσύνη αὐτὴ τὴ φορὰ δὲν χαιρίστηκε καὶ τὸ δημόσιο αἶσθημα σὲ ἓναν βαθμὸ ἱκανοποιήθηκε. Παραμένει ὅμως καίριο τὸ ἐρώτημα: Μήπως εἶναι καιρὸς πιά νὰ ἀπαγορευθεῖ στοὺς ἔχοντες θέση προῖσταμένου σὲ κάποιες δημόσιες ὑπηρεσίες νὰ πολιτεύονται; Διευθυντὲς Πολεοδομίας, Συγκοινωνιῶν, ἐφοριακοὶ κλπ φτάνει πὺν μᾶς καταδυναστεύουν μὲ τὴν ὑπηρεσιακὴ τους ιδιότητα ἄς λείψει τοῦλάχιστον ἡ «πολιτικὴ»...

Δώσε θάρρος (καί φράγκα) στον χωριάτη...

Όσο τό Πομακικό ζήτημα αναδύεται από την αφάνεια, τόσο περισσότερο λυσσάνε τά μαντρόσκυλα τής Άγκυρας. Κι αυτό δέν άφορά μόνο όσους παίρνουν μισθό μονάχα από τό Προξενείο αλλά συχνά και άλλους πού τούς πληρώνει (σκανδαλωδώς πλουσιοπάροχα!) τό λεγόμενο έλληνικό κράτος.

Πρίν λίγες μέρες λοιπόν (12 Ιανουαρίου), ό Σύλλογος τών ΕΠΑΘιτών δασκάλων (Βασ. Παύλου 41, Κομοτηνή) έβγαλε ανακοίνωση καταδίκης του... πομακικού ήμερολογίου πού τύπωσε τό μορφωτικό ίδρυμα πού τούς ανέδειξε σέ δασκάλους. Έκει όι σεβαστοί διδάσκαλοι (ύπογράφουν όι Ίδρις Χασάν και Χασάν

Γιά «καταπιεζόμενοι» σάν πολύ άνετα δέν ύπογράφουν τόν ρατσισμό τους;

Χασάν) εκφράζουν τήν έκπληξη τους για τήν... παρεκτροπή αυτή τής Ειδικής Παιδαγωγικής Ακαδημίας Θεσσαλονίκης πού «προορίζεται νά βγάξει δασκάλους τουρκικών για τά μειονοτικά σχολεία»! Σέ λίγο θά μάς ζητάν τόν λόγο και για τίς μεταξύ μας συζητήσεις αν αναφερόμαστε σέ Πομάκους!

Έμεις από τήν πλευρά μας συχαίρουμε τούς ύπεύθυνους τής ΕΠΑΘ για τήν πρωτοβουλία τους αυτή κι ευχόμαστε νά προχωρήσουν άκόμη τολμηρότερα και στό μέλλον.

Νεότερα από τό μέτωπο «Μειονότητα κι Έκπαίδευση»

Καθώς τό μείζον θέμα στη ζωή τής μειονότητας είναι αναμφίβολα ή εκπαίδευση, επανερχόμαστε στις έπιμέρους πτυχές του πού έχουμε κατά καιρούς θίξει.

1) **Δημόσιο σχολείο στη Μάνταινα Ξάνθης**
Μετά τό αίτημα τών κατοίκων τής Μάνταινας για δημόσιο δημοτικό σχολείο στό χωριό τους, σέ οικόπεδο μάλιστα πού όι ίδιοι προσφέρουν δωρεάν για τόν σκοπό αυτό, αναμένεται ή απάντηση του Ύπουργείου Παιδείας. Ήδη όι τοπικοί αρμόδιοι τών υπηρεσιών του, έχοντας έπισκεφθεί τό χωριό, γνωρίζουν τήν ύπόθεση και όλοι περιμένουν τήν άπόφαση τής κ. Γιαννάκου. Φυσικά θά πρόκειται για πολιτική άπόφαση τεραστίας σημασίας, ή όποία θά άνοίξει τόν δρόμο για νά εκπληρώσει έπιτέλους τό κράτος τήν στοιχειώδη του ύποχρέωση για παροχή τής στοιχειώδους μόρφωσης στους πολίτες του. Μέσα στον Φεβρουάριο κάθε χρόνο, έξ όσων γνωρίζουμε, ιδρύονται νέα σχολεία. Αναμένουμε λοιπόν τή στάση τής Κυβέρνησης για ό,τι ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΤΕΡΟ διακυβεύεται σήμερα στη Θράκη.

2) **Τό νηπιαγωγείο στό Προσήλιο Ξάνθης**
Μέ τήν έγκριση δαπάνης 70.000 ευρώ (!)

από πλευράς νομαρχίας Ξάνθης, φαίνεται νά δρομολογείται ή λειτουργία του νηπιαγωγείου πού ζήτησαν όι κάτοικοι μέ έγγραφό τους από τίς υπηρεσίες του Ύπουργείου Παιδείας. Τό αν θά ιδρυθεί ή όχι δέν έχει τόση σημασία, μπορεί νά λειτουργήσει και ως παράρτημα άλλου νηπιαγωγείου. Άλλωστε ή κυβερνητική άπόφαση για ύποχρεωτική προσχολική εκπαίδευση σέ όλη τή χώρα ίσως λύσει τό πρόβλημα μία κι έξω.

3) **Νέο μειονοτικό γυμνάσιο;**

Στή Ροδόπη τά πράγματα δέν είναι τόσο ευόιωνα. Κανείς δέν τολμά νά σπάσει τό κεμαλικό μπλόκ έξουσίας και νά άντιλέξει κάτι στην άνωθεν λογική του γκέττο πού επιβάλλει τήν μειονοτική εκπαίδευση. Τό χειρότερο είναι ότι και όι πλειοψηφικοί παράγοντες (στη νομαρχία Ροδόπης, άς πούμε) κινούνται στην ίδια λογική, για τούς προφανείς λόγους πού κι ένα πεντάχρονο άντιλαμβάνεται. Έτσι, μαθαίνουμε ότι αναζητείται στά βόρεια τής πόλης οικόπεδο πού θά μπορούσε νά στεγάσει ένα νέο, δεύτερο μειονοτικό γυμνάσιο (πέραν του πρώην «Τζελάλ Μπαγιάρ») και νά ικανοποιήσει τό αίτημα τών ανθρώπων τής Άγκυρας. Ευτυχώς δέν φαίνεται άκόμη φώς κι έτσι τά τουρκάκια θά πρέπει νά περιμένουν λίγο. Άλλωστε έχουν όλόκληρη τετραετία μπροστά τους...

Μέτρα για τή Θράκη

Ο μειονοτικός Τύπος λοιπόν, πού τόσο ακριβοδίκαια κάλυψε τήν δολοφονία του Αρμενίου δημοσιογράφου Χράντ Ντίγκ, συνασπίζεται: Μέ μερικές δεκάδες χιλιάδες ευρώ από τήν μητέρα - Πατρίδα όι 5 έφημερίδες τής Ροδόπης έγιναν δύο: Μπιρλικ και Τζουμουριέτ, αφήνοντας μόνη τήν κατ' έξοχήν προξενικοφυλλάδα Γκιουντέμ, μήπως και περισώσουν τήν επιδότηση. Τό πνεύμα, φυσικά, δέν άλλαξε διόλου. Και δέν είναι μονάχα ή ύπόθεση Ντίγκ πού τό μαρτυρά αλλά όλη ή ύλη και τά πρόσωπα πού άρθρογραφούν. Π.χ. ένας Μουσταφά Τράμπα από τόν Έχίνο, στη στήλη του «Διανοουμενίστικη ματιά» (Σ.Σ.:!!!) γράφει ένα παραμύθι για κάποιον μουσουλμάνο πού έρωτεύτηκε μία Χριστιανή και προκειμένου νά τήν πάρει άλλαξε όνομα και θρησκείμα, έδωσε τήν περιουσία του στους χριστιανούς και τέλος τόν έβαλαν νά βόσκει γουρούνια. Κάπως έτσι, λέει ό κ. Τράμπα, θά καταλήξουν κι όσοι δηλώνουν σήμερα... Πομάκοι!

Μέσα σ' ένα τέτοιο τοπίο τά περιθώρια κινήσεων του έλλαδικού κράτους δέν είναι πολλά. Πάντως, μέ δεδομένη τήν γνωστή άτολμία του, πάλι καλά νά λέμε

Ο ξεσηκωμός ήταν... λογοτεχνικός

Άνοίγει ό χριστιανός τό ραδιόφωνο, Σάββατο άπόγευμα κατά τίς πέντε στην Κομοτηνή, ν' άκούσει κανένα τραγουδάκι και αρχίζει νά ψάχνει τή μπάντα τών FM. Κάποια στιγμή πιάνει έναν τουρκόφωνο σταθμό όπου ξαφνικά άκούει για... ξεσηκωμό τών Τούρκων τής Θράκης! Σταματάει λοιπόν από περιέργεια ν' άκούσει περισσότερα, νά μάθει τί γίνεται. Κάποιοι Γκιαούρ Αλή πρωταγωνιστεί, είναι ή περίοδος τών έπεισοδίων του 1990 (ή επέτειος τους είναι σέ δύο μέρες), άκούγονται φοβερά πράγματα για πουλημένο μουφτή, για παπάδες πού φανατίζουν τούς Έλληνες, τέτοια.

Τρελλάθηκε ό άνθρωπος. Κι ενώ άρχισε νά σκέφτεται (πάλι) πώς δέν ύπάρχει τίποτε σάν κράτος στον τόπο αυτόν, τί άκούει από τά ερτζιανά;

πού προχωράει έπιτέλους στη ρύθμιση για τίς μουφτείες σέ Ξάνθη, Κομοτηνή και Διδυμότειχο μέ τίς 240 θέσεις ιεροδιδασκάλων Ισλαμικών Θεολογικών Σπουδών για τήν θρησκευτική και πνευματική καλλιέργεια του μουσουλμανικού στοιχείου. Οί συμβάσεις τών προσλαμβανόμενων θά είναι 9μηνες και θά εξαρτώνται από τίς έκάστοτε άνάγκες. Η έπιλογή τών ιεροδιδασκάλων θά γίνεται από πενταμελή έπιτροπή ή όποια θά αποτελείται από εκπροσώπους τών Ύπουργείων Έσωτερικών, Έξωτερικών και Παιδείας, καθώς και 2 μελών ΔΕΠ έλληνικών Πανεπιστημίων, ειδικών σέ θέματα τής ισλαμικής θρησκείας μετά από γνώμη του οικείου μουφτή.

Ήταν καιρός νά περιβληθεί μέ λίγο κύρος και ισχύ ό (νόμιμος) μουφτής, τή στιγμή πού ή άλλη πλευρά άλωνίζει, μέ φράγκα και χωρίς. Άς έλπίσουμε ότι ένα χρόνιο πρόβλημα, μέ τούς πιστούς στη νομιμότητα ιμάμηδες μονίμως άπληρωτους, θά κλείσει όριστικά.

Κατά τ' άλλα έρχεται ή Μπακογιάννη σέ λίγες μέρες στην Κομοτηνή, μάλλον όχι για έκδρομή. Θάχουμε τίποτε θεαματικές ανακοινώσεις; Άς έλπίσουμε πώς όχι, γιατί τό τυχόν «θαύμα» θά ναι σέ βάρος μας.

Ότι «άκούσαμε άποσπάσματα από τό σχετικό μυθιστόρημα του Ίμπράμ Όνσουόγλου»! Άααα, πές το, ντέ! Δέν έπρόκειτο για χυδαία προπαγάνδα και για διασπορά μίσους στον κόσμο, ήταν σκέτη λογοτεχνία! Και για νά μήν κουράζει ό σταθμάρχης τό άκροατήριο κάθε μέρα μέ Ντοστογιέφσκι και Παπαδιαμάντη, είτε μία μέρα νά βάλει και Όνσουόγλου. Είπαμε και μεις, είναι δυνατόν έμ νά πληρώνουμε (τόσες δεκαετίες, τόσες κυβερνήσεις), έμ νά μαζεύουμε τέτοιες βρισιές κατάμουτρα; Δέν μπορεί...

Καθησυχάστηκε λοιπόν ό χριστιανός, άρχισε νά ψάχνει πάλι κανένα άσμα κι έπεσε πάνω στον Σαββόπουλο:

«...είναι ή γόπα πού μάζεψε ένας μάγκας και ό χαφιές πού μάς άκολουθεί!...»

Ένα γράμμα - καταπέλτης

Κύριε Διευθυντά,

Μέ τήν έπιστολή μου πού άκολουθεί θέλω νά σας γράψω μέ τόν πιό άληθινό τρόπο τίς άπόψεις μου σχετικά μέ τήν μουσουλμανική μειονότητα τής Θράκης. Ζώντας στον νομό Ξάνθης, παρακολουθώ μέ λύπη τίς τελευταίες έξελίξεις και τά παιχνίδια πού παίζονται σέ βάρος μας από κάποιους πού θέλουν νά πουν ότι όλοι όι μουσουλμάνοι στη Θράκη είναι Τούρκοι. Αυτό είναι μεγάλο ψέμμα. Έγώ και ή οικογένειά μας είμαστε Πομάκοι και είμαστε περήφανοι γι' αυτό. Δέν ένοχλούμε κανέναν, ζούμε μία ήσυχη ζωή και δέν θέλουμε κανέναν νά προσπαθεί νά μάς ίσοπεδώσει. Μιλάμε τήν δική μας γλώσσα, έχουμε τή δικιά μας κουλτούρα και κάποιος προσπαθούν νά τήν έξαφανίσουν, λέγοντας ότι ή λέξη «Πομάκος» είναι βρισιά, ενώ έμεις δέν ντρεπόμαστε πού είμαστε Πομάκοι.

Αρχίζω μέ τό ζήτημα του ψευτομουφτή. Όποιος ήταν στις δήθεν εκλογές στις 1 Ιανουαρίου, θά κατάλαβε τί είδους εκλογές και δημοκρατία θέλουν αυτοί πού ξεσηκώνουν τόν κόσμο για τό τίποτε. Ό,τι ήθελε έκανε, ό,τι ήθελε αν σημείωναν τά τσιράκια του κυκλώματος και κανέναν δέν ρωτούσαν. Μετά βγήκαν και είπαν αυτά πού είχαν από τά πρίν έτοιμα. Σκέτη κοροϊδία. Τά πολιτικά παιχνίδια του τουρκικού Προξενείου αλλά και

όποιοιδήποτε άλλου δέν τά θέλουμε στην πλάτη μας. Δέν καταλαβαίνω, τί σχέση έχει ή προσευχή στο τέμενος μέ τίς έλληνοτουρκικές σχέσεις; Πού άλλου συμβαίνουν τέτοια πράγματα; Στην Τουρκία γίνονται; Στην Αραβία; Πουθενά δέν γίνονται, μόνο εδώ πού βρήκαν και κάνουν...

Δυό λόγια για τή μητρική μας γλώσσα. Η γλώσσα τών κατοίκων τής όρεινης Ξάνθης είναι ή πομάκινη. Φαίνεται νά είναι σλάβικη γλώσσα, κοντινή μέ τή βουλγάρικη, μέ λέξεις μέσα της ελληνικές και τουρκικές. Μέχρι πρίν λίγο ήταν άγραφη αλλά εδώ και 10 περίπου χρόνια πολλοί άνθρωποι πού δέν ντρέπονται για τήν καταγωγή τους προσπαθούν νά τήν καταγράψουν, μέ πρώτον και καλύτερο τόν Ριτβάν Καραχότζα. Γράφτηκαν λεξικά, γραμματικές, παραμύθια, έφημερίδες, τραγούδια... Κάπου δέν πρέπει και τό κράτος νά βοηθήσει αυτήν τήν προσπάθεια; Γιατί νά μήν έχει τό κρατικό ραδιόφωνο στο τοπικό του πρόγραμμα μερικά δικά μας τραγούδια, κάποιες ειδήσεις στη γλώσσα μας όπως έχει και στα τουρκικά;

Σχετικά μέ τήν εκπαίδευση, ύπάρχουν πολλά προβλήματα. Νηπιαγωγεία έλάχιστα έγιναν, όλα τά τελευταία χρόνια. Τά δημοτικά σχολεία όλα είναι μειονοτικά, και τά μισά μαθήματα γίνονται στα τουρκικά, τά μισά στα ελληνικά. Ζητήσαμε νά γίνονται μερικά άκόμη στα ελληνικά, γιατί μετά πάνε τά παιδιά μας στα

έλληνικά γυμνάσια και δέν ξέρουν βασικά πράματα. Μας τό άρνήθηκαν χωρίς άλλη κουβέντα, είναι λέει όι συμφωνίες μέ τήν Τουρκία. Και μέχρι πότε θά μάς μαθαίνουν τουρκικά στα σχολεία μας; Δέν υπέγραψε ή Ελλάδα στη Συνθήκη τής Λωζάνης ότι θά δίδασκει τήν μητρική γλώσσα τών παιδιών τών μουσουλμάνων; Έμεις λέμε ότι κι αν δέν μπορεί νά τό κάνει αυτό, άς δίδασκει ελληνικά, είναι τόσο φοβερό αυτό; Θέλουμε δημόσια σχολεία στα χωριά μας, μάλιστα μέ τούς συγχωριανούς μου τό ζητήσαμε μέ έγγραφο στη Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας Έκπαίδευσης και όι υπάλληλοι δέν πίστευαν στα μάτια τους. Άκόμα απάντηση δέν πήραμε. Σχολείο ελληνικό ζητάμε, όχι τίποτε παρόμοιο,

τί θά γίνει, δέν είναι Ελλάδα εδώ; Όπως μπορεί ένας μουσουλμάνος τής πόλης νά στείλει τό παιδί του σέ μειονοτικό ή σέ δημόσιο σχολείο, έτσι θέλουμε κι έμεις νά μπορούμε νά διαλέξουμε. Τίποτε παραπάνω.

Στήν οικονομία τά πράγματα είναι δύσκολα. Μπορεί έτσι νά είναι και σέ όλη τήν Ελλάδα, ή σέ όλα τά χωριά σαν τά δικά μας, δέν ξέρω. Αυτό πού ξέρω είναι ότι ό κόπος μας δέν πληρώνεται, ότι όι έμποροι του καπνού κάνουν ό,τι θέλουν, κι ότι κανένας δέν ξέρει τί θά γίνει σέ λίγα χρόνια. Ευτυχώς ή οικοδομή άκόμη δίνει μεροκάματα αλλά ούτε σίγουρη είναι ούτε και κανένας από μάς όνειρεύεται τό παιδί του μεθαύριο στη δουλειά αυτή. Τόσος νέος κόσμος έφυγε από τά χωριά μας για Γερμανία, Ολλανδία, δέν έφυγε έπειδή καλοπερνούσε, για μία δουλειά έφυγε.

Θέλω κλείνοντας νά πω δυό λόγια και για τό ζήτημα τών Πομάκων και τών Τσιγγάνων. Όποιος θέλει άς λέει ότι είναι Τούρκος, Πομάκος, Τσιγγάνος... Ποιό είναι τό πρόβλημά τους; Έμεις δέν πήραμε ποτέ τουρκικά σαλβάρια νά πούμε ότι είναι πομάκινα. Ούτε τραγούδια, ούτε συνταγές μαγειρικής, ούτε πανηγύρια... Αυτοί γιατί τό κάνουν; Μήπως γιατί δέν έχουν τίποτε; Κι είναι λόγος αυτός νά κλέβουν τά δικά μας; Πρέπει όλοι, και όι φανατικοί και όι πληρωμένοι άκόμα, νά μάθουν νά σέβονται τούς άλλους.

Ιρφάν Μεχμεταλή, Μάνταινα Ξάνθης

Το νέο μεγάλο έργο της Αθήνας

Χρήστος Κηπουρός*

...Αυτό που λέω είναι να υπάρξει πρόβλεψη στο υπό μελέτη Νομοσχέδιο για τα μη κρατικά Πανεπιστήμια, ως προς την σαφή περιφερειακή διάσταση της Ακαδημαϊκής χωροταξίας. Αλλιώς τα μη κρατικά αυτά ιδρύματα, πολύ σύντομα μάλιστα, θα γίνουν το νέο μεγάλο έργο της Αθήνας. Μία νέα Αττική οδός, μετά των υπόγειων, επίγειων, υπέργειων και εναέριων έργων. Το τελευταίο το λέω γιατί σχετίζεται προφανώς με την ταχύτερη προσπέλαση στις Βρυξέλλες. Η μία διάσταση της κόντρας των υπερασπιστών των κρατικών και των μη κρατικών Πανεπιστημίων είναι και αυτή. Οί δυο πανεπιστημιακοί μηχανισμοί μετά των όποιων Δεξιών ή Αριστερών, που θα καυγαδίζουν για το ποιός θα βάλει πρώτος χέρι στα κοινοτικά πακέτα, αυτό που θα κάνουν στην ουσία είναι ή εξ' αντικειμένου αφαίρεσή τους από τον ιστορικό δικαιούχο. Την Περιφέρεια.

Σύντομα νομίζω θα αποδειχθεί, αν δεν έχει ήδη γίνει αυτό, ότι το δίλημμα κρατικά ή μη κρατικά Πανεπιστήμια είναι ψευδοδίλημμα. Άς μην επεκταθώ στο τί σημαίνει να είναι κανείς υποστηρικτής των μη κρατικών. Ούτε στην ταυτότητα των υποστηρικτών των κρατικών. Θα κρεμάσουν όμως τους τελευταίους που

προβάλλονται ως συνεπείς, και θα πάνε τζάμπα και πολλοί πρώην κυβερνητικοί αξιωματούχοι. Τόσο ύπουργοί όσο και πρωθυπουργοί. Αυτό που λέω εδώ είναι ότι ή Δημοκρατικότητα δεν έχει καμμία σχέση με το ναί ή το όχι στην αναθεώρηση

του άρθρου 16. Θα αποδειχθεί από το ποιός θα υπερασπιστεί με την ψήφο του τη διασφάλιση της περιφερειακότητας της νέας ακαδημαϊκής χωροταξίας. Τέτοιους ανθρώπους θα πήγαινε με το φανάρι να ψάξει στη Βουλή, αν ζούσε, ο Διογένης. Εγώ απλά ρωτώ, ποιοί είναι αν υπάρχουν;

Η άπουσία περιφερειακού λόγου από τη Βουλή διευκολύνει την Κυβέρνηση να αποσιωπά την μεγάλη της εκδούλευση διαμέσου των μη Κρατικών Πανεπιστημίων, στα κάθε τύπου σαΐνια των Αθηνών. Από τους Κολλεγιοπάλες έως αυτούς που σήμερα «διακονούν» την ευρύτερη κοινωνικοοικονομική και πολιτική σφαίρα ως Τηλεπάλες, Χρηματοπάλες, Πετρελαιοπάλες και Πληροφοριοπάλες, όπως θα

τους αποκαλούσε στους «Ιππείς» του, αν ζούσε, ο Αριστοφάνης.

Είναι τόσο ανόητες, εύαλτες και ψεύτικες οι κομματικές αλήθειες που ή αλήθεια δεν κατοικεί πλέον σε κανέναν χώρο. Γι' αυτό και ή διατύπωσή της μπορεί να βρίσκει υπερασπιστές σε όλο το λεγόμενο πολιτικό φάσμα, που κατά τα άλλα τείνει να γίνει, αν δεν έγινε ήδη, φάντασμα. Έστω και αν μετά από λίγο πέσουν εκ νέου θύματα, από τους όποιους κομματικούς Παλαιοπάλες που καμώνονται τους Νεοπάλες. Κατά τους οποίους ή Δημοκρατία μπαίνει σε κρίση, έννοείται όταν δεν κυβερνούν, και όταν ή κρίση αυτή είναι κρίση πολιτικής ενώ είναι καθολική, ή οποία δεν εξαιρεί κανέναν και κυρίως είναι κρίση της μεταπολιτευτικής συνύπαρξης των θεμελιωδών αξιών με αναξιους. Τόσο πολιτικά και ήθικα αναξιους, όσο και διανοητικά.

Ναί μόνον καλή είναι ή όρχηστρα, όπως γίνεται με κάποιους πολιτικούς χώρους που ως προς τα μη κρατικά πανεπιστήμια διαθέτουν πλειοψηφικά πακέτα του «ναί» αλλά και τα δήθεν εναλλακτικά του «όχι», όμως πόσο καλή μπορεί να είναι μία όρχηστρα χωρίς Μούσες και γιαυτό χωρίς μουσική; Και που και αν ακόμη έπαιζε play back από κάποιο πειρατικό CD, πνίγεται τελικά από το θόρυβο που βγάζουν οι μηχανές μεγάλο κυβισμού; Είναι να άπορεί κανείς τί χρειάζεται ή μπαγκέτα. Για αυτό κι εγώ λέω ότι το μόνο καλό που μπορούν να κάνουν είναι να την αφήσουν κατά μέρος και να ασχοληθούν με κάτι άλλο.

Διάβασαν ότι σε άλλες Ευρωπαϊκές χώρες έχουν ως σύνθημα το «να εφεύρουμε το αύριο» και είπαν και εδώ να πούν κάτι ανάλογο. Έτσι τους προέκυψε ή φράση: «Με το βλέμμα στραμμένο στο μέλλον». Εγώ πάλι λέω ότι το βλέμμα δεν φτάνει ούτε στο ελάχιστο. Πόσο μάλλον όταν κατατρούχεται από πολύχρονο στραβισμό. Και επίσης και από άχρωματοψία. Γιατί αν κάτι χρειάζεται να στραφεί προς τα εκεί αυτό είναι το πνεύμα. Όμως και το μέλλον δεν έχει να περιμένει κάτι. Δεν έχει να λάβει παρά του μη έχοντος. «Ούκ αν λάβει», συμπληρώνει ή γνωστή ρήση για το χρήμα. Επί του προκειμένου, τις ιδέες και τον πνευματικό πλούτο. Όποτε το μόνο σίγουρο είναι ότι το μέλλον θα επιστρέψει άπραγο.

Άς υποθέσουμε όμως ότι κάνω λάθος και ό μόλις παρατεθείς ζωγραφικός πίνακας δεν αντικατοπτρίζει την πραγματικότητα και ότι οι εικονιζόμενοι αγωνίζονται και αυτοί για την Περιφέρεια. Αν όντως είναι έτσι, τότε γιατί δεν τόνισαν στις όμιλίες τους στη Βουλή να εξαιρεθεί ή Αττική από την ίδρυση των μη κρατικών Πανεπιστημίων; Τί σί' άλλωστε μη κρατικά θα είναι όταν πέραν όλων των άλλων αυτό που θα κάνουν θα είναι να διογκώνουν το κράτος των Αθηνών; Έστω όμως και τώρα μπορούν να καταθέσουν νομοσχέδιο με ένα και μόνον άρθρο: «Τα μη κρατικά Πανεπιστήμια ιδρύονται αποκλειστικά και μόνο στην Περιφέρεια». Ποιό είναι λοιπόν αν υπάρχει ένα συνάνυμο των μη κρατικών Πανεπιστημίων; Η μη Αθήνα.

* Πρώην βουλευτής Έβρου

Συνέντευξη με τον Αντώνη Φωστιέρη Ποίηση, στάση ζωής

«Α»: Κύριε Φωστιέρη, μόλις κυκλοφόρησε μία ανθολογία ποιημάτων ποιητικής με τίτλο «Ποίηση για την Ποίηση», με ανθολόγους έσας και τον κ. Θ. Νιάρχο. Πώς θα όρίζατε ό ίδιος την ποίηση;

Α.Φ.: Στην «Ποίηση για την Ποίηση» ανθολογήσαμε 150 ποιήματα ποιητικής, δηλαδή ποιήματα που αναφέρονται όλα στην ποίηση, στο ποίημα και στον ποιητή, άντλώντας από μία τεράστια δεξαμενή ποιημάτων ανάλογης θεματικής-δεδομένου ότι όλοι σχεδόν οι ποιητές έχουν γράψει γι' αυτό το θέμα, μερικοί μάλιστα το έχουν αφιερώσει ολόκληρες συλλογές. Αν σε όλα τούτα προσθέσουμε και τα θεωρητικά κείμενα περί ποιήσεως, από την «Ποιητική» του Αριστοτέλη και τους Πλατωνικούς διαλόγους ως σήμερα, βρισκόμαστε μπροστά σ' έναν άπίστευτο αριθμό προσεγγίσεων και (άμεσων ή έμμεσων, αποφθεγματικών ή περιφραστικών) όρισμών της ποίησης. Τί σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι το έρώτημα «Τί είναι ποίηση;» είναι σχεδόν όντολογικής τάξεως, ανάλογο με το φιλοσοφικό άπόρημα «Τί το όν;», το όποιο βρίσκει την έγκυρη άπάντησή του μόνο μέσω της βίωσης και όχι μέσω της άφηρημένης θεωρίας. Δεν θα έπιχειρήσω λοιπόν έναν άκόμο όρισμό, άλλ' όμως θα προσπαθήσω να διαψεύσω τον άπλούστερο, τον μάλλον ταυτολογικό όρισμό, που υποβόσκει στην κοινή συνείδηση: «Ποίηση είναι το σύνολο των ποιημάτων που έχουν γραφτεί.» Έχω την πεποίθηση ότι ή ποίηση είναι μία στάση ζωής και όχι ένα είδος γραφής. Ως εκ τούτου, τα ποιήματα μπορεί (στις εύτυχέστερες περιπτώσεις) να εκφράζουν αυτή την ποιητική στάση, αυτή την ποιητική διάθεση, δεν ταυτίζονται όμως μαζί της. Η ποίηση ύφίσταται, ή ποίηση λειτουργεί, ή ποίηση βιώνεται και έρημην των ποιημάτων – ίσως μάλιστα, γνησιότερα και ειλικρινέστερα, έρημην των ποιημάτων.

«Α»: Πώς αντιλαμβάνεστε τον ρόλο της ποίησης σήμερα, σε μία εποχή που από πολλούς χαρακτηρίζεται αντιποιητική; Είναι δυνατόν να διακρίνουμε μία «κοινωνική έντολη» στον ποιητή του σήμερα;

Α.Φ.: Η άρχαία έλληνική λέξη ποίηση προέρχεται από το ρήμα ποιώ, που σημαίνει κατασκευάζω, ενώ ή (όμοιας καταγωγής) λέξη δημιουργία φαίνεται να θέτει έγγενώς το αίτημα της περίφημης αυτής «κοινωνικής έντολης» για την όποια μιλάτε, καθώς αναφέρεται στο έργο που άπευθύνεται στον δήμο. Άρα, ό ποιητής – δημιουργός δεν είναι παρά ένας κατασκευαστής που παράγει έργο για τον δήμο, δηλαδή για την κοινωνία που τον περιβάλλει; Αν άνατρέξουμε στην έτυμολογία και στην κυριολεξία των ίδιων των λέξεων, θα πρέπει άπερίφραστα να άπαντήσουμε θετικά. Εντούτοις, ή σχέση του ποιητή με την έκάστοτε κοινωνία (έπομένως, με το κοινό στο όποιο αυτός άπευθύνει το έργο του εν τόπω και χρόνω) είναι σχέση κατεξοχήν φαντασική, σχεδόν μεταφυσική, άφου ή μόνη άμεση έπαφή του είναι με το ίδιο του το κείμενο-στις έπιταγές του κειμένου ύπακούει και τους δικούς του κανόνες έφαρμόζει. Ο άναγνώστης με τον όποιο συννομιλεί, στην πραγματικότητα δεν είναι ό άλλότριος δέκτης ενός μηνύματος ή μιάς διδαχής, αλλά το ιδανικό alter ego του ίδιου του γράφοντος, που καλείται, πίσω από τον καθρέφτη του τυπωμένου χαρτιού, να τον ύποκαταστήσει και να τον ύποδυθεί. Τί σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι, παράλληλα με την ύποτιθέμενη κοινωνική έντολη, δηλαδή μία έξουσιοδότηση της κοινωνίας προς το μοναχικό άτομο που παλεύει με την τέχνη του, μπορούμε να διακρίνουμε μία αντίστοιχη – αλλά αντίστροφης φοράς και κατεύθυνσης – έντολη του ποιητή προς το κοινό του: να όξυνει εκείνο τη συγκινησιακή του δεκτικότητα, να βαθύνει τις πτυχές του στοχασμού του, να γυμνάσει την άκοή του στη φωνή της ποίησης και να συντονιστεί με το μήκος κύματος της δικής της εύαισθησίας. Άλλωστε, οι έποχές έχουν προχωρήσει, τα αίτηματα έχουν διαφοροποιηθεί, οι στόχοι έχουν αλλάξει. Δεν νομίζω ότι περιμένει τους ποιητές, όπως αντίστοιχα δεν περιμένει κανείς να νιώσει το ρίγος της δημιουργικής συγκίνησης από τα τυποποιημένα λογύδρια

των πολιτικών. Εάν, και όποτε, ή κοινωνία μέμφεται τον ποιητή για άποστασιοποίηση από τις κοινωνικές, ιδεολογικές (δηλαδή πολιτικές ή κομματικές) αντιπαράθεσεις και τα έκάστοτε έπικαιρικά αίτήματα, στην πραγματικότητα έπιχειρεί διά της έπιθέσεως να άμυνηθεί: να καλύψει τη δική της άγνοια, τη δική της βαθιά και πλατιά

Από την εκδήλωση της Κομοτηνής (21-1-07): Γ. Στρούμπας, Α. Φωστιέρης, Ν. Δαπέργολας, Σ. Σταμούλης

άδιαφορία για την ποίηση, την τέχνη και τον πολιτισμό.

«Α»: Έντονη είναι ή συζήτηση τελευταία γύρω από το αν παράγεται ουσιαστικός λόγος ή όχι. Η άπώλεια μεταδοτικότητας του ποιητικού λεκτικού μήπως είναι άποτέλεσμα του έρμητισμού και της κρυπτικότητας της σύγχρονης ποιητικής γραφής;

Α.Φ.: Για να μιλήσει κάποιος μία γλώσσα και να επικοινωνήσει σ' αυτήν, πρέπει πρώτα-πρώτα να την κατανοήσει ως άκροατής. Οί περισσότεροι κωφάλαλοι όφείλουν την άδυναμία τους να άρθρώσουν τις λέξεις όχι σε βλάβη των φωνητικών τους όργάνων αλλά σε πρόβλημα κώφωσης: δεν λειτουργεί ή άκοή τους και, ως εκ τούτου, ή γλώσσα τους δεν μπορεί να άναπαράγει τον λόγο. Κάτι ανάλογο συμβαίνει με τον κώδικα της ποίησης (ιδιαίτερα της σύγχρονης ποίησης), με αυτό που άποκαλείτε ποιητικό λεκτικό. Ολόοένα και μεγαλύτερος έθισμός του κοινού σε μία παθητική πρόσληψη των πάντων (ό θρίαμβος της τηλεόρασης το άποδεικνύει), ή άμβλυνση της εύαισθησίας του και ή έλλειψη ούσιαστικής καλλιέργειας έχουν έξασθενήσει έπικίνδυνα την άκοή του και έχουν δυσχεράνει την επικοινωνία του

με τον λόγο της ποίησης, ως έναν βαθμό. Πάντως, αν πράγματι ύπάρχει (δεν είμαι καθόλου σίγουρος γι' αυτό) πρόβλημα συντονισμού ανάμεσα στον πομπό και στον δέκτη του ποιητικού λόγου, πιστεύω ότι ή συντριπτική εύθύνη βαρύνει την πλευρά του δέκτη. Δεν νομίζω ότι το ίδιομα της ποίησης έχει προχωρήσει σε δυσκολία περισσότερο από τα ίλιγγίδια άλλαμα της τεχνολογίας, τα όποια όμως ό σύμπακ κόσμος παρακολουθεί και άφομοιώνει με εύχέρεια σε άπειρες καθημερινές έφαρμογές.

«Α»: Πόσο έπηρεάζει σήμερα ή ποίηση την άνανέωση του συλλογικού λεκτικού; Είναι δυνατόν να άναγνωρίσουμε στο τραγούδι την κοινωνική άντιπροσωπείωση που άκούσε για μακρό χρονικό διάστημα ή ποίηση;

Α.Φ.: Η ποίηση άποτελεί μία γλώσσα μέσα στη γλώσσα ή, αν θέλετε, μία μετα-γλώσσα, δηλαδή μία γλώσσα έξω από την τρέχουσα γλώσσα της καθημερινότητας. Πάντως, σε καμμία περίπτωση δεν ταυτίζεται με την κοινή γλώσσα και, ως εκ τούτου, ούδέποτε στην ιστορική της διαδρομή ταυτίστηκε με το συλλογικό λεκτικό, αλλά και ούδέποτε το «άνανέωσε» θεματικά: αυτό που προτείνει ή ποίηση δεν άφορά το λεκτικό ύλικό αυτό καθαυτό, αλλά τη χρήση του με τρόπο συγκινησιακό. Κατ' αυτή την έννοια, ή ποίηση έξακολουθεί να διαλέγεται με το (πάντα, και στο παρελθόν και στο παρόν, ποσοτικά μικρό) κοινό της, με τρόπο ούσιαστικό και σχεδόν ύπόγειο ή περιθωριακό, χωρίς φιλοδοξίες «κοινωνικής άντιπροσωπείωσης» ή μαζικής της κατανάλωσης. Το τραγούδι, ναί, αυτό άποτελεί πράγματι σήμερα ένα καταναλωτικό προϊόν εύρειας άποδοχής (θα 'λεγα άκριβέστερα: χρήσης), χωρίς όμως αυτό να σημαίνει ότι μπορεί να ύποκαταστήσει στη βαθύτερη λειτουργία της την ίδια την ποίηση, άκόμη και όταν (συχνά, πολύ συχνά) την ύποδύεται.

«Α»: Κύριε Φωστιέρη, εύχαριστούμε θερμά!

Η ΕΠΩΑΣΗ ΤΟΥ ΚΕΜΑΛΙΣΜΟΥ ΣΤΟΝ ΠΟΝΤΟ

Η δολοφονία του Αρμένιου δημοσιογράφου Χράντ Ντίνκ έναν χρόνο μετά την δολοφονία του Ιταλού καθολικού ιερωμένου στην Τραπεζούντα θέτει ένα ζήτημα που απαιτεί μια ηθική, ειλικρινή απάντηση:

Και στις δύο περιπτώσεις το εκτελεστικό χέρι ήταν δύο νέοι - έφηβοι από την περιοχή του Πόντου. Το ερώτημα είναι: Γιατί 80 - 90 χρόνια μετά τις πρώτες γενοκτονίες του 20ού αιώνα, την Αρμενική και την Ποντιακή, το κεμαλικό αυγό του φιδιού επωάζεται στον Πόντο; Γιατί συντηρείται ιδιαίτερα εκεί η γενοκτόνα, αιωνόβια πλέον, ιδεολογία του θανάτου που αντιπροσωπεύει ο κεμαλισμός και το ιδιόμορφο τουρκοϊσλαμικό συμπλήρωμά του; Γιατί συνεχίζουν να σκορπούν την βία και τον θάνατο τα παιδιά του Κεμάλ και του Τοπάλ Οσμάν;

Όλοιοι πνευματικοί άνθρωποι καλής θέλησης στην Αθήνα, την Αγκυρα, την Θεσσαλονίκη, την Κωνσταντινούπολη οφείλουν να μιλήσουν με ειλικρίνεια. Η σιωπή για το παλιό και το νέο δράμα του Πόντου είναι συνηθισμένη. Το Ευρωκοινοβούλιο οφείλει να δημιουργήσει μια Επιτροπή για τον Πόντο. Η Ευρώπη οφείλει πολλά σε αυτήν την ιστορική περιοχή.

(Από ομιλία του Μιχάλη Χαραλαμπιδή στη Σκύδρα Πέλλας με θέμα **Το Ποντιακό ως Ευρωπαϊκό Ζήτημα - Οι αντιδράσεις της Τουρκίας κατά την παρουσίασή του στον ΟΗΕ**)

Τὸ κράτος-φονιάς

Χρόνια τώρα που διαβάζω τὸν τουρκικὸ Τύπο ἀπορούσα μὲ τὸ θάρρος κάποιων στὴν Τουρκία. Δυὸ ἀπὸ αὐτοὺς ἦταν ὁ Χράντ Ντίνκ καὶ ὁ Ἀκίν Μπιρντάλ. Ἄν οἱ δικοὶ μας ἀριστεροὶ μιλοῦν γιὰ τοὺς ἀγῶνες τοὺς ἐπειδὴ μιὰ φορὰ ἔτσουξαν τὰ μάτια τοὺς ἀπὸ δακρυγόνα, ἢ κρατήθηκαν ἕναν μῆνα ἀπὸ τὴν Χούντα, δὲν φαντάζονται τί ἔχουν τραβήξει δεκαετίες τώρα στὴν Τουρκία ἀριστεροί, κομμουνιστές, ἰσλαμιστές ἢ ἄλλοι ἀντικαθεστωτικοί...

Κοντεύουν 11 χρόνια ἀπὸ τὴν δολοφονικὴ ἀπόπειρα σὲ βάρος τοῦ ὑπερασπιστῆ τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων **Ἀκίν Μπιρντάλ**. Θυμᾶμαι σὰν χτὲς τὸ κατακόκκινο ἀπὸ τὰ αἵματα πουκάμισο τοῦ Μπιρντάλ. Τὶς ἀγωνιώδεις προσπάθειες τῶν διασωστῶν νὰ τὸν κρατήσουν στὴν ζωὴ... Ἀπὸ θαῦμα σώθηκε. Πέρυσι δολοφονήθηκε, πάλι ἀπὸ ἀνήλικο, ὁ καθολικὸς ἱερέας **Ἀντόνιο Σαντόρο** στὴν Τραπεζούντα. Πέρυσι ἐπίσης σὲ διάφορα σημεῖα τῆς Τουρκίας, καὶ δὴ στὴν Τραπεζούντα, εἶχαμε δεῖ ἐκεῖνες τὶς ἀπίστευτες σκηνές μὲ τὰ διαμαρτυρόμενα μέλη τῆς **TAYAD** νὰ ξυλοκοποῦνται ἀνηλεῶς ἀπὸ τοὺς περαστικούς. Ἐνδεικτικὰ, μιὰ φοιτήτρια εἶχε πέσει κάτω οὐρλιάζοντας ἀπὸ τὸ ξύλο καὶ ὁ "ἀγνός" λαὸς τὴν κλωτσούσε στὸ πρόσωπο. Οἱ περαστικοί!!! Ὅσο καὶ ἂν ἀκούγεται ἀπίστευτο, δὲν ἦταν ἀστυνομικοὶ μὲ πολιτικὰ αὐτοὶ ποὺ τοὺς χτυποῦσαν, ἀλλὰ ἀπλοὶ παρατηρητὲς τῆς διαμαρτυρίας πού... ἐξανέστησαν! Μάλιστα οἱ ἀστυνομικοὶ ἦταν αὐτοὶ ποὺ τοὺς ἔσωσαν ἀπὸ βέβαιο λιντσάρισμα. Τὸ ἔγκλημα τῶν μελῶν τῆς TAYAD ἦταν πῶς διαμαρτύρονταν γιὰ τὶς συνθήκες κράτησης στὶς φυλακὲς τύπου F. Καὶ μετὰ ἀπὸ τέτοιο περιστατικὸ βγαίνει ὁ νομάρχης τῆς περιοχῆς καὶ δηλώνει "Ὁ κόσμος τῆς περιοχῆς μας εἶναι εὐαίσθητος καὶ αὐτοὶ ἤρθαν καὶ τοὺς πρόσβαλαν. Ἐλπίζω νὰ πῆραν τὸ μάθημά τους"!!! Burasi Turkiye! Ὁ διευθυντὴς Ασφάλειας τῆς Κων/λης, Τζελαλετίν Τσεράχ, στὶς πρώτες δηλώσεις του μετὰ τὴ σύλληψη τοῦ δολοφόνου τοῦ Χράντ Ντίνκ δήλωσε: «Δὲν ὑπάρχει πολιτικὴ διάσταση στὴν δολοφονία, οὔτε

κάποια ὀργάνωση κρύβεται πίσω ἀπὸ αὐτήν». Ἀργότερα τὴν διόρθωσε λέγοντας πῶς ἐρευνοῦνται οἱ σχέσεις μὲ πιθανὴ ὀργάνωση. Σὲ ἀνάλογο μῆκος κύματος ἦταν καὶ οἱ δηλώσεις τοῦ Εἰσαγγελέα Κων/λης. Ἡ δὲ «Χουριέτ» στὴ διαδικτυακὴ τῆς ἔκδοση τὶς πρώτες ὥρες μετὰ τὴν σύλληψη μιλοῦσε γιὰ **σχιζοφρενή...** Ἀλλὴ ἐφημερίδα (Τερτζουμάν) στὴν ἔκδοσή της στὶς 21-1 ἔγραφε γιὰ... **Ἀρμένιο δολοφόνου!** Ἀγωνιώδης ἢ προσπάθειά τους νὰ μὴν σπιλωθεῖ ἡ τιμὴ τοῦ τουρκικοῦ ἔθνους.

Ἄς δοῦμε ὅμως πῶς ἔκρινε τὴν δολοφονία ὁ Κενάν Ἐβρὲν (ἠγέτης τοῦ πραξικοπήματος τοῦ 1980): «Ὁ 17χρονος ἐπελέγη καὶ ἐκπαιδεύτηκε ἐπὶ τούτου. Ὁ λόγος εἶναι ὅτι ὡς ἀνήλικος ἢ ποιητὴ εἶναι μικρότερη. Ἄν ἦταν

ἐνήλικος θὰ ἀντιμετώπιζε τὰ ἰσόβια, ἐνῶ τώρα καὶ μὲ καλὴ διαγωγή, θὰ μείνει λίγο στὶς φυλακὲς καὶ θὰ βγεῖ. Ὅταν σὺνελήφθῃ τὸν τουρκικὸν σημαϊκαί εἶπε πῶς "ἔκανα τὸ καθήκον μου". Προφανῶς κάποιος τοῦ ἀνέθεσε αὐτὸ τὸ καθήκον. Καὶ δὲν πρόκειται γιὰ δουλειὰ μερικῶν φίλων. Χρειάζεται νὰ τὸ ἐρευνήσουμε καλά".

Ὅ ἐκ τῶν δραστῶν **Ἐρχάν Τουτζέλ** ἀποκαλύφθηκε ὅτι εἶχε εἰδοποιήσει τὴν Ασφάλεια Τραπεζούντας, ἀφοῦ ἦταν «καρφί» τῆς, ἀλλὰ οἱ ἐκεῖνοι... κώφευσαν. Ἐτσι μᾶλλον δικαιολογεῖται ἡ ἀπομάκρυνση τοῦ ἐπικεφαλῆς **Ρεσάτ Ἀλλά**, ὁ ὁποῖος εἶναι μπλεγμένος σὲ παρακρατικές βρωμιές ἀπὸ 30ετίας. Ὅλα δείχνουν πιά ξεκάθαρα... Ἀξιοσημείωτες εἶναι καὶ οἱ ἀντιδράσεις γιὰ τὰ συνθήματα ποὺ ἀκούστηκαν στὴν κηδεῖα. Μεταξὺ ἄλλων ἀκούστηκαν συνθήματα ὅπως "Εἴμαστε ὅλοι Χράντ Ντίνκ" καὶ "Εἴμαστε ὅλοι Ἀρμένιοι". Ἀκόμα καὶ αὐτὴ ἡ συναισθηματικὴ ὑπερβολὴ προσέβαλε κάποιους! Ἡ «Χουριέτ» θεώρησε σωστὸ νὰ ὀργανώσει δημοσκόπηση μὲσφ τοῦ διαδικτυοῦ σχετικὰ μὲ τὸ ἂν ἦταν

σωστὰ ἢ ὄχι τὰ συνθήματα. Πιὸ εὐγλωττῆ ὅμως ἦταν ἡ δήλωσις τοῦ προέδρου τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀγκυρας, Σινάν Αἴγκούν, ποὺ δήλωνε: «Ἡ ταυτότητά μας εἶναι καθορισμένη, ὅπως καὶ τὰ μέρη ἀπὸ τὰ ὅποια ἠρθαμε καὶ τὸ ποῦ φτάσαμε. Εἴμαστε τὸ Τουρκικὸ ἔθνος καὶ συνεχίζουμε τὴν ζωὴ μας ἐνωμένοι. Τὸ ἐπαναλαμβάνω, εἴμαστε Τούρκοι καὶ ἐδῶ καὶ 1000 χρόνια ζοῦμε σὲ αὐτὴν τὴν περιοχὴ...» Στὴν Τραπεζούντα, στὸν ποδοσφαιρικὸ ἀγῶνα Trabzonspor - Kayserispor ἀκούστηκαν συνθήματα ὅπως «εἴμαστε Τραπεζούντιοι, εἴμαστε Τούρκοι, εἴμαστε ὅλοι Μουσταφά Κεμάλ», ζητοῦσαν τὴν ἐπάνοδο τοῦ Ἀλλά, ἐνῶ τὸ μεγάφωνο τοῦ σταδίου καλοῦσε σὲ ἔγερση τὸ κοινὸ κραυγάζοντας «ὁποῖος δὲν σηκωθεῖ τώρα εἶναι Ἀρμένιος». Τὰ ἴδια καὶ στὰ Ἄδανα κι ἄλλου. Στὴν Αγκυρα, πρὶν τὸν ἀγῶνα Ankaragücü-Bursaspor οἱ φίλαθλοι τῶν δύο ομάδων πῆγαν καὶ προσκύνησαν στὸ μαυσαλεῖο τοῦ Κεμάλ καὶ μετὰ φανάζαν σὲ πλατεῖες «εἴμαστε Τούρκοι, εἴμαστε Ἀτατουρκτοῦδες». Συνταξιούχος στρατιωτικὸς κατέλαβε τὸ φέρυ στὸ Τσανάκαλε διαμαρτυρόμενος γιὰ τὰ συνθήματα τῆς κηδεῖας...

Δὲν εἶναι λοιπὸν μόνον ἡ δολοφονία ποὺ πιστοποιεῖ τὴν «εὐρωπαικὴ πορεία τῆς Τουρκίας». Εἶναι καὶ ἡ ἐκ τῶν ὑστέρων ἀντιμετώπισή της ποὺ γελοιοποιεῖ τὶς προσδοκίες τοῦ σύνολου πολιτικοῦ μας κόσμου, ὁ ὁποῖος ὀκτῶ χρόνια τώρα πασχίζει νὰ παρουσιάσει τὸν δράκο τοῦ παραμυθιοῦ γιὰ πριγκιπέτσα...

M.K.

* Τὸν τελευταῖο χρόνο δικάστηκαν ἡ συγγραφέας **Ἰπέκ Τσαλισλάρ** (19-12) γιὰ ἐξύβριση τοῦ Κεμάλ, ὁ ἀρχαιολόγος **Ἰλιμίε Τζιγκ** (1-11) γιὰ ὑποκίνηση θρησκευτικοῦ μίσους, ἡ συγγραφέας **Ελίφ Σαφάκ** (2-9) γιὰ προσβολὴ τοῦ τουρκισμοῦ, ἡ δημοσιογράφος **Περιχάν Μαγδέν** (27-7) γιὰ προπαγάνδα κατὰ τοῦ Στρατοῦ, στὶς 11 Ἰουλίου εἶχε καταδικαστεῖ ὁ Ντίνκ γιὰ τὴν ἀρθρογραφία του κατὰ τοῦ νέου Ποινικοῦ Κώδικα, 5 δημοσιογράφοι (7-2) γιὰ ἐξύβριση τῆς τουρκικῆς Δικαιοσύνης ποὺ ἀπαγόρευσε συνέδριο γιὰ τὴν Αρμενικὴ ὑπόθεση, καὶ ὁ Ὀρχάν Παμούκ (23-1) γιὰ προσβολὴ τοῦ τουρκισμοῦ.

«Ὁ καπετάν Μάρκος καὶ ὁ Γολγοθᾶς τοῦ Κινήματος»

Τὸ δίτομο βιβλίο τοῦ ἀγωνιστῆ τῆς Ἐθνικῆς Ἀντίστασης, προέδρου τοῦ Πανελληνίου Συλλόγου Ἀναπήρων τοῦ Δημοκρατικοῦ Στρατοῦ Ἑλλάδας (καὶ καλοῦ μας φίλου) Γιώργου Μανδίκου εἶναι τὸ ἔργο τῆς πολυκύμαντης ζωῆς του. Ἐνα ἔργο ποὺ

τό συναπαρτίζουν ψηφίδες μέσα ἀπὸ τὴ χρονικὴ διαδρομὴ ἑπτὰ δεκαετιῶν, μὲ ἔμφαση ὅμως σὲ δύο κυρίως περιόδους, οἱ ὁποῖες ἄλλωστε σημάδεψαν τὴν πορεία τοῦ ἔθνους μας. Ἡ μιὰ ἀφορὰ τὴν Κατοχὴ, τὴν Ἀντίσταση καὶ τὸν Ἐμφύλιο καὶ ἡ ἄλλη τὴν περίοδο τοῦ ΠαΣοΚ στὴν ἐξουσία. Ἡ πρώτη περίοδος στάθηκε ἰδιαίτερος ἀποφασιστικὴ γιὰ τὸ μέλλον τοῦ λαικοῦ κινήματος (τὸ ὁποῖο συνεθλίβη μὲ συγκεκριμένες ἐπιλογές, τόσο τῶν Ἀγγλων ὅσο καὶ τοῦ ΚΚΕ). Σ' αὐτὴν ἔπαιξε τὸν ρόλο τοῦ συγγραφέα καὶ μεταφέρει τὶς ἐμπειρίες καὶ τὶς ἀπόψεις του γιὰ πρόσωπα καὶ πράγματα, τονίζοντας θετικὰ τὴν ἐξέχουσα προσωπικότητα τοῦ Μάρκου Βαφειάδη. Ἡ γραφὴ εἶναι τολμηρὴ, κάποτε σκληρὴ ἀλλὰ πάντοτε καθαρὴ. Δὲν φεῖδεται χαρακτηρισμῶν γιὰ κείνους ποὺ ὀδήγησαν τὸ λαϊκὸ κίνημα στὴν ἠττα καὶ στὴν ταπείνωση, κι ἔτσι εἶναι πιθανόν κάποιος ποὺ βρίσκονται ἀκόμη ἐν ζωῇ νὰ νιώσουν θιγόμενοι. Ὅμως πάντοτε γίνεται προσπάθεια νὰ τεκμηριωθοῦν τὰ γραφόμενα μὲ τὸν καλύτερο δυνατό τρόπο κι αὐτὸ ποὺ βγαίνει ὡς αἴσθησις ἀπὸ τὴν ἀφήγησις εἶναι ἡ καθαρὴ, δύσκολα παρεξηγήσιμη ματιά τοῦ συγγραφέα.

Ἡ δευτέρη περίοδος εἶναι αὐτὴ τῶν τελευταίων 25 χρόνων. Ἀφορὰ τὴν περίοδο τῶν πρώτων μεγάλων ἐλπίδων ποὺ γέννησε ἡ ἄνοδος τοῦ ΠαΣοΚ στὴν ἐξουσία, τὴν περίοδο τῆς παρακμῆς στὸ

δεύτερο μιὸς τῆς δεκαετίας τοῦ '80 καὶ τὴν περίοδο τῆς «ἐκσυγχρονιστικῆς» μετάλλαγης στὰ μέσα τῆς δεκαετίας τοῦ '90 μὲ Σημίτη - Γιωργάκη. Ὅσο γενναϊόδωρος εἶναι ὁ συγγραφέας ἐναντι τοῦ Ἀνδρέα Παπανδρέου, τόσο καταγγελτικὸς γίνεται (δικαίως, κατὰ τὴν ταπεινὴ μας γνώμη) ὅταν πρόκειται γιὰ τοὺς διαδόχους του. Τὰ γεγονότα συντίθενται σὲ μιὰν ἐλεύθερη ἀκολουθία, πηδώντας ἀπὸ τὴ μιὰ ἱστορικὴ στιγμή στὴν ἄλλη, π.χ. ἀπὸ τὸν καπετάν Νάκο Μπελή στὸ non paper τοῦ Σημίτη κι ἀπὸ τὴν κόντρα Μάρκου - Ζαχαριάδη στὰ πολυπολιτισμικὰ παραληρήματα τοῦ Γιωργάκη, ἔτσι ὥστε νὰ καταδειχθεῖ ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ αὐτὰ ποὺ σήμερα (λές ὅτι) τιμᾶς - ἑλληνικὴ πατρίδα, ἐθνικὴ ἀνεξαρτησία, λαϊκὴ κυριαρχία - αὐριο νὰ τὰ φτύνεις καὶ νᾶσαι πάλι ἀπὸ πάνω, ἀπευθυνόμενος μάλιστα καὶ στὸν ἴδιο περίπου κόσμο. Ἐνα μεγάλο μέρος τῶν ἀγωνιστῶν τοῦ ΕΑΜ, καλῶς ἢ κακῶς, πίστεψε στὸ ΠαΣοΚ τοῦ Ἀνδρέα, τὸ ὁποῖο ἤδη ἀποτελεῖ μακρυνὴ ἀνάμνησις καὶ γι' αὐτοὺς τοὺς πρωταγωνιστές του. Τί ἔγινε τελικὰ; Ποῦ βρισκόμαστε σήμερα; Ποῦ εἶναι ἡ δημοκρατικὴ παράταξις τῶν ἡμερῶν μας; Ὁ Γ. Μανδίκος καταθέτει μαζί μὲ τὴν λεβεντιά καὶ τὴν ἀποψὴ του. Ὁ ἔχων ὦτα ἀκοῦει ἀκουέτα.

(Τηλ. παραγγελιῶν: 210 8628017)

Μπινιές

§

Ἡ Δύση ἔχει πολὺ κακὴ σχέση μὲ τὸν χρόνο. Ὅποτε θέλει νὰ ἀποφύγει τὸν ἑαυτὸ της, ἐτοιμάζει σταυροφορίες!

§

Πλήθυναν τὰ λιφτινγκάδικα. Λές κι εἶναι ντροπὴ νὰ γεράσεις σὰν ἄνθρωπος (χωρὶς τεντώματα, δηλαδή).

§

Αὐτὴ ἡ κακὴ σχέση μὲ τὸν χρόνο αὐξάνει παράλληλα μὲ τὴν ὑποκρισία. Ἡ κάθε πουτανίτσα τρέχει στὸν γκουρού της γιὰ μιὰ γρήγορη ἀπονευρωσποίηση μετὰ ἀπὸ ἄνα πενήντη μερὸ μὲ γαμῶ μανάτζμεντ!

§

Σήμερα βιάζονται πολὺ, γι' αὐτὸ δὲν κινούνται!

Δὸν Σάντσο - VRIZO Ντου
Γιακαμπόσο παύλα Βουλτσίδης
SUMO FUNDO Μπαμπατζιάν

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ Α ΛΑ ΤΟΥΡΚΙΑ

Ζητείται αναπηρικό καρότσι

Ο Μαχζούν Σενγκιούλ είναι 9 ετών, εκ γενετής ανάπηρος και ζει στο χωριό Γέρκιού του Ερζερούμ με την οδοντάχρονη γιαγιά του Χατιτζέ και τον παππού του Χακκί. Ο πατέρας του πέθανε όταν ήταν 2 ετών και η μάνα του τον εγκατέλειψε πρό διατίνας. Στο σχολείο τον πάει η γιαγιά του, τον χειμώνα (πού η θερμοκρασία πέφτει στους -30⁰) με τον τρόπο που βλέπετε και το καλοκαίρι στην πλάτη της. Η δασκάλα του Νετζλά Γκιόκ λέει ότι είναι καλός μαθητής αλλά τον "ρίχνει" ο τρόπος με τον οποίο μετακινείται. Δεν υπάρχουν χρήματα για ένα αναπηρικό καρότσι...

(27-1, έφ. Ζαμάν)

Τουριστικές υποθέσεις ρουτίνας...

Η 43χρονη Γερμανίδα Ρέξιν Ίνγκριντ στην Αττάλεια όπου παραθέριζε έκανε μήνυση για ληστεία και βιασμό. Σχετικά συνελήφθη ο 22χρονος μπάρμαν του ξενοδοχείου όπου έμενε. Είχε έρθει πριν λίγες μέρες και είχε εγκατασταθεί μαζί με τον αδερφό της και τη γυναίκα του σε ένα ξενοδοχείο. Χτές κάνοντας μήνυση κατήγγειλε πως ο μπάρμαν τη βίασε και της πήρε τα 600 ευρώ που είχε.

(4-1, έφ. Χουριέτ)

Γιά ποιόν άραγε τά έτοιμάζουν;

Μιλώντας με τον Υπουργό Άμυνας Βεζντι Γκιονούλ μαθαίνω ενδιαφέροντα νέα και θα σάς τα μεταφέρω για να αισθανθούμε λίγο υπερήφανοι. Ο σείχης του Ντουμπάι, πρίγκιπας Έλ Μακτούμ αγόρασε από την Τουρκία πυραύλους αξίας 50 εκ \$. Η Τουρκία για πρώτη φορά πραγματοποιήσει το δικό της αεροπλάνο με δικό της σχέδιο. Και δεν πρόκειται για συναρμολόγηση, Τούρκοι μηχανικοί έτοιμασαν όλο το σχέδιο. Η Τουρκία άρχισε να κατασκευάζει ένα ψηφιακό κράνος για τα πολεμικά αεροπλάνα. Αν ο πιλότος πετάει μόνος του θα φαίνονται στο τζάμι οι ενδείξεις της πτήσης. Αν υπάρχει κατάσταση μάχης τότε αυτές οι ενδείξεις θα σβήνουν και θα φαίνονται μόνο οι ενδείξεις που αφορούν τη μάχη. Ναι, αυτά καταφέρνουν οι Τούρκοι μηχανικοί.

(29-1, έφ. Χουριέτ)

Ζητάνε τά ρέστα από τους Άραβες

Η Τουρκία άντεδρασε με αυστηρή νότα διαμαρτυρίας για τη συμφωνία Κύπρου - Λιβάνου για έρευνες. Σε ανακοίνωση του ΥΠΕΞ προειδοποιούνται οι χώρες της Μέσης Ανατολής να μην κάνουν τέτοιες συμφωνίες και τονίζεται η αποφασιστικότητα της Τουρκίας να διαφυλάξει τα δικαιώματα και τα συμφέροντά της στην περιοχή. Μεταξύ άλλων αναφέρεται στην ανακοίνωση: Θα έπρεπε να ληφθεί υπόψη η άποψη του άλλου ιδρυτικού λαού, των Τουρκοκυπρίων, και όπως και να έχει να θυμίζουμε πως θα μπορούσαν να επηρεαστούν αρνητικά οι συνομιλίες για την επίλυση του προβλήματος. Στις θαλάσσιες περιοχές έχει ευθύνες και δικαιώματα και η Τουρκική Δημοκρατία της Β. Κύπρου, οι Ρωμιοί δεν εκπροσωπούν όλο το νησί, και γιαντό οι συμφωνίες που συνάπτουν με άλλες χώρες στερούνται νομιμότητας.

(30-1, έφ. Χουριέτ)

M.K.

kyneg@otenet.gr

Αντιφωνήματα

70.000 μισθοφόροι πολεμάνε αυτή τη στιγμή στο Ιράκ, με μισθούς 100 δισ. \$ τόν χρόνο!

Καταδικάστηκε ο Μορδεχάι Μιζράχι στο Μέγυλαντ για συμμετοχή σε ισραηλινο-αμερικανικό κύκλωμα παραχαρακτών. Εγώ πάντως θεωρώ ότι πρόκειται για γνήσιο αντισημιτισμό. Άκου να φυλακίζεται ένας απόγονος θυμάτων του Όλοκαυτώματος...

ΗΠΑ: Ενισχύεται νομικά από το Υπουργείο Άμυνας το καθεστώς του Γκουαντάναμο. Βλέπετε πόσο βάρυνε η έκλογική αποδοκιμασία του Μπούς στις εκλογές, έτσι; Νέα στρατά στο Ιράκ, έτοιμασίες για το Ιράν...

Αυτά είναι τά καλά της δημοκρατίας: εσύ μπορείς ελεύθερα να πεις τη γνώμη σου και κείνοι, εξίσου ελεύθερα μετά να σε γράψουν καταλλήλως (αν δεν σε μπουζουριάσουν)

Κι αν νομίζετε ότι αυτά δεν συμβαίνουν στην Ευρώπη, ιδού: Νέο δημοψήφισμα για το Ευρωσύνταγμα ζητά η Σεγκολέν Ρουαγιάλ. Προφανώς δεν θάναί και το τελευταίο -έκτός κι αν περάσει το πολιτικώς όρθο «ναί»

Γράφαμε για τον σχεδιαζόμενο περιορισμό των ταξιδιών μελών του Κογκρέσου στο Ισραήλ με τη συνοδεία του Λόμπυ. Τελικά θεσμοθετήθηκε απλώς μία προέγκριση από Επιτροπή Ηθικής. Πολύ κακό για τό τίποτε.

Στό τελευταίο τεύχος του περιοδικού των Ενόπλων Δυνάμεων των ΗΠΑ, διαβάζω τό άρθρο του Seth Cropsey, Η Ομηρου Ιλιάδα προσφέρει πολύτιμα μαθήματα Ήγεσίας

"Νά σταματήσουμε την έβραϊκή βαρβαρότητα

LA GIOUMOULTZINE IRRÉSISTIBLE (ήτοι «Οδηγός ναυτιλλομένων δημάρχων»)

Μιά που πλησιάζει ο καιρός οι νέες δημοτικές αρχές ν' αρχίσουν σιγά-σιγά να παρουσιάζουν κάποιο έργο, είπαμε κι εμείς σήμερα να βοηθήσουμε με μερικές συμβουλές, που (ποτέ δεν ξέρεις) δεν αποκλείεται ν' αποδειχθούν και χρήσιμες. Και μπορεί βεβαίως να τό θέτουμε γενικώς, αλλά βασικά καταλαβαίνετε για ποιόν ιδιαίτερος χτυπάει ή κουδούνα, έτσι; Καθότι ή Βουδαπέστη δεν έχει ανάγκη, ή Θεσσαλονίκη δεν φτιάχνει με τίποτα (έ, άμα δεν σε...βοηθάει κιόλας), για τον δήμαρχο της Νέας Υόρκης χεστήκαμε, έ τι μάς έμεινε; La belle Gioumoultzine, la cite irresistible! Ίδου λοιπόν:

1) Φάκελος **Σκυλολόι Α** (κυριολεκτικώς): εξαφανίζουμε καθ' όλοκληριαν όλα τά αδέσποτα κοπρόσκυλα που κυκλοφορούν έντός σχεδίου πόλεως και τά όποια εξέθρεψε μετά πατρικής στοργής ή άπελθούσα δημοτική άρχη. Και όταν λέμε όλα, έννοούμε ΟΛΑ. Άν δηλαδή υπό άλλες συνθήκες δεν θα πείραζε να υπάρχουν και μερικά αδέσποτα, τώρα είμαστε πλέον τόσο μπουχτισμένοι, που δεν επιθυμούμε να ξαναδούμε μπροστά μας ούτε τρίχα σκύλου για τά επόμενα 350 χρόνια. Για να περισυλλεγούν, τό πράγμα είναι σχετικά άπλό: δεν έχουν παρά να αποσταλούν υπάλληλοι που θα τά φωνάζουν με τά όνόματά τους, όπως τους τά έδωσε ό άπελθών και τά κατέγραψε στα είδικά δημοτικά μητρώα σκυλοαρρένων και σκυλοθηλέων (όπως μπαίνεις στο δημαρχείο, 2ο γραφείο στο βάθος, έφτά ντουλάπες πράρμα). Προσοχή μόνο, λίγο με τό μαλακό, γιατί αυτά ξέρουν καλά τίς φάτσες μόνο των παλιών δημοτικών συμβούλων (άρα, και της σκυλοδιανοίας προαμύνασθαι χρή). Για τό που ακριβώς βεβαίως θα ζούν από τούδε, τά πράγματα είναι σαφώς πιό δύσκολα, καθότι άντε τώρα να βρεις τά απαιτούμενα 150.000 έκτάρια για να χωρέσεις ΤΟΣΟΥΣ σκύλους. Ίσως κάποια είδική συμφωνία με τη Βουλγαρία να βοηθούσε (π.χ. για ανταλλαγές πληθυσμών μέσω του κάθετου άξονα: Βουλγάρες αυτοί,

στη Χεβρώνα" ζητά με άρθρο του (Jerusalem Post) ό ισραηλινός πρώην ύπουργός Δικαιοσύνης Γ.Λάπιντ. Καταλαβαίνετε τί γίνεται...

Μήνες τώρα οι Σερβοβόσνιοι καταγγέλλουν τίς βοσνιακές άρχες για συγκάλυψη του στρατηγού Ατίφ Ντουντάκοβιτς που πυρολούσε σέρβικα χωριά μπροστά στις κάμερες

Ουδείς φυσικά άσχολεϊται. Αντιθέτως, τό πρώτο ψήφισμα (No 36) που έφερε στο νέο Κογκρέσο τό σιωνιστικό δίδυμο Lantos / Ros - Lehtinen ζητά άνεξαρτησία του Κοσόβου

Κύπρο, Λίβανο και Αίγυπτο άπειλεί ό Ταλάτ πασάς για τίς συμφωνίες συνεκμετάλλευσης θαλασσίων κοιτασμάτων φυσικού άερίου που υπογράφουν. Εύτυχώς ή άπάντηση των ύπουργών ήταν τό φυσικό τους άέριο

Μέ Λιάκουσ, Ρεπούσες και Κουλούρες ιστορικούς στα δημόσια πανεπιστήμια θ' άρχίσουμε να παρακαλάμε για ιδιωτικά. Ναι, και του Σόρος άκόμα!

Πάντως έντελώς άπαράδεκτη ή άπάντηση της Γιαννάκου για τά βιβλία Ιστορίας. Θα δώσει, λέει, διορθώσεις και τό έκσυγχρονιστικό σκατό θα γίνει πατριωτικό Λουκούμι

Γίνεται να καταγγέλειται επωνύμως (στην Ελευθεροτυπία) ό πρόεδρος του Μπαλουκλή Δ. Καραγιάννης ως συνεργάτης της ΜΠ και να μην τρέχει τίποτε; Τί άλλο θα δούμε;

Καλοδεχούμενες οι κινητές βιβλιοθήκες του Υπουργείου Μακ. - Θράκης στα όλιγοθέσια σχολεία της Ροδόπης, θα άναμένουμε και τό άπολογισμό του προγράμματος

σκύλους έμεις). Άσε δε που οι μεγαλύτεροι από αυτούς μπορούν να παραχωρηθούν και στον Ίπικό Όμιλο...

2) Φάκελος **Καρακιτσαριό**: φυσικά για να ρθει πάνω σε καρούλια ή Φλωρεντία και να μεταφτυτευτεί έδώ, δεν τό συζητάμε, αλλά καναδού πινελιές στον θεϊκής όμορφιάς κέντρο της πόλης όλο και μπορούν να μπουν (ναί, ναί, είπαμε, λίγες - μην άνησυχείτε, ούτε κι εμείς θέλουμε να τό χαλάσουμε τό «Ηχος και Φώς»). Και κάτι τουλάχιστον πρέπει να γίνει επειγόντως μετόνθανάσιμοσυνδυασμόάνισόπεδηςπλατείας και «Διακτινισμού» (περπατάς στην πλατεία, μένεις άφωνος άπ' τό άπίστευτο που βλέπεις, έ μέχρι να τό πιστέψεις, σαβουρντίζεσαι). Όποτε ή ίσοπεδώνουμε την πλατεία ή έξαναγκάζουμε τά πανάθλια καρακιτσομάγαζα ν' αλλάξουν πρόσοψη. Αλλά και πέραν του Κιτσακτινισμού, όλη έκείνη ή πλευρά της πλατείας είναι για γκρέμισμα ή έστω τουλάχιστον για ξήλωμα όλης της έτερόκλητης (έν είδει έπιγραφών και ταμπελών) σαβούρας, καθότι τό μόνο που δεν κρέμεται αυτή τη στιγμή από κεί είναι τό βρακι μου (του όποιου παραλλαγή βεβαίως, ως γνωστόν και μία που τό 'φερε κι ή κουβέντα, κρέμεται πάνω από τό έτερον καλλιτεχνικό μας έπος, στην καστροσωβρακογωνιά της Βενιζέλου, αλλά γι' αυτό θα τά πούμε κάποια άλλη φορά)...

3) Φάκελος **Γουρουνολακκούβες**: επειδή έκτός της συμπαθητικής μελάνης, είδικά στην Κομοτηνή εύδοκιμεί και ή συμπαθητική... άσφαλτος (ξέρετε τώρα, αυτήν που την ρίχνεις τρεις μέρες πριν τις δημοτικές εκλογές και την επομένη της 2ης Κυριακής εξαφανίζεται), μοιραία πλέον έχει επέλθει ή...έξαυλωσις κι έδώ και καναδού βδομάδες ξαναβγαίνουμε πάλι για θερινά σπόρ (τσαπαρί στην Όρφως, ράφτικ στην κυκλική διαδρομή του Πανθρακικού, ψαροντούφεκο στα φανάρια του ΙΚΑ). Ήρθε πλέον νομίζω ό καιρός για κάτι...μονιμότερο."Ε

Μέ πρόταση Πιλιλίτση και παρέμβαση Στυλιανίδη δόθηκαν τά 200.000 ευρώ για τό δίκτυο ύδρευσης του νεοπροσφυγικού οικισμού στις Σάπες. Έτσι ίσως λήξει τό ζήτημα

Μόνο που και αυτή ή αναφορά μετά από 15 χρόνια στα προβλήματα του «νεόδημου» (!) οικισμού είναι ντροπή μας.

Ερντογάν, Γκιούλ, Μπαρντάκογλου και άλλους τέτοιους συνάντησε πρό ήμερών ό νέος ψευδομουφτής Ξάνθης Αχμέτ Μέτε. Τυπικός θρησκευτικός ήγέτης, έτσι...

Για την Καραχασάν: Ποιον πρότεινε λέτε για πρόεδρο στο διευρυμένο νομαρχιακό συμβούλιο Ξάνθης-Καβάλας-Δράμας; Τόν Ουζούν Ιρφάν από τόν Κένταυρο

Αυτόν δηλ. που μάζευε υπογραφές για να διωχθεί από τό σχολείο του ό Ριτβάν Καραχότζα που τολμά να δηλώνει Πομάκος «προσβάλλοντας τόν τουρκισμό των χωρικών»!

Και τζαμί «Σαδικ Αχμέτ» εγκαινίασε στό Μόναχο ό γιός του θανόντος φασίστα βουλευτή μας. Και σ' άνώτερα!

Εκλογές λοιπόν στα βακούφια. Άς τίς δούμε...

Σημαντικές οι πρωτοβουλίες του Συλλόγου Κυπρίων Ξάνθης: Προχθές με τό Ίδρυμα Θρακικής Τέχνης & Παράδοσης παρουσίασε «Τά κυπριακά ποιήματα του Γ. Σεφέρη» με τόν Δημήτρη Βλάχο

Και σήμερα με την Δημοτική Έπιχείρηση Ανάπτυξης φέρνει την παράσταση «Η Άννα που περπατά στα σύννεφα», άφιραμένη σε όλες τις μητέρες των άγνωσμένων.

Άλα τις! Ό Πανθρακικός στην καμπάνια της Hellenic Aid κατά της παγκόσμιας φτώχειας! Μετά πως να μη σωθεί ή ομάδα ρέεεεε...

τουλάχιστον, βρέ παιδι μου, να φουρήσει μέχρι τό Πάσχα (που να τόν σουρμαλάς δηλαδή τώρα και τόν Έπιτάφιο πάνω στις πυρόγες!). Συνεπώς, ή κλείνουμε τις λακκούβες ή μετονομάζουμε τά δημοτολόγια (έ, ξέρετε τώρα, «Ημερολόγιο Καταστροφώματος», «Τά λόγια της πλώρης», όλο και κάτι σχετικό θα βρεθεί). Άντε, γιατί αν συνεχιστεί αυτό τό πράμα, τέρμα και οι δημοτικές εκλογές, έ; Τί σάς χρειαζόμαστε δηλαδή; Την επόμενη φορά θα εκλέξουμε Δόγη...

4) Φάκελος **Σκυλολόι Β** (μεταφορικώς): ό λόγος τέλος περί των άνθεκτικών προϊστορικών ειδών homo lamoyius, homo roufianus, homo gliftoproxenus και homo mizarpachtrus, τά όποια, ως γνωστόν, έπιβίωσαν κυρίως εις τόν έλλαδικόν χώρον, εύδοκιμούν κατ' έξοχήν σε παραδημαρχιακά και παρανομαρχιακά περιβάλλοντα (μόνο κείνος ό έρίφης ό Νεότερναλ δηλαδή πήγε κι εξαφανίστηκε). Και δεν λέω ότι αποκλείεται τό φαινόμενο στο έξής να μετριάσει. Θα εξαφανιστεί όμως και τελείως (Καλά, μωρέ, μη βαρατε, μία πλάκα έκανα κι εγώ! Νά μην πούμε δηλαδή και καμμά μαλ... να περάσει ή ώρα);...

Αυτές ήταν λοιπόν οι βασικές μας συμβουλές. Βγάλτε τό τελευταίο, που τό είπαμε όντως για πλάκα (έ, δεν είμαστε και τόσο πλεονέκτες), τά μισά άπ' τά υπόλοιπα αν γίνουν, και ή καθ' ήμιας Καλκούτα θα πάρει να εξανθρωπίζεται και ό νέος δήμαρχος θα έχει φυσικά εκ των προτέρων κερδίσει αυτόμάτως άλλες 30-40 τετραετίες. Βεβαίως έχει ένα σαφές πρόβλημα συμπεριφοράς, που πρέπει να διορθώσει, καθώς έτούτος παραείναι ευγενικός - έντάξει, είπαμε, αλλά δεν χρειάζεται πιά και τόσο, άρκούν τά στοιχειώδη (π.χ. δεν πυροβολούμε παραπονούμενο πολίτη, δεν βρίζουμε τους πολιτικούς αντιπάλους μας, δεν δείχνουμε τά παπάρια μας στον κόσμο, αυτά). Έ, μην πάμε έτσι ξαφνικά, ρε παιδιά, και στο άλλο άκρο. Έτούτη ή πόλη είναι μπαρουτοκαπνισμένη, τί να κάνουμε τώρα! Δεν τό σηκώνει τέτοιο πολιτισμικό σόκ...

Ο ΕΞ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ